

TÜRK SÖZÜ

23 ARALIK 1969
FIAT : 125 Krs.
YIL : 3 - SAYI :

110

GERİCİ SALDIRGANLIĞA KARŞI milli cephe

SAF TUTALIM

İ.T.Ü. M.M.F.

Fikir kulübü tüzüğü

Ad ve Merkez:

Madde 1 — İ.T.Ü.M.M.F. Fikir Kulübü kurulmuştur; Merkezi İstanbul'dadır Şubesi yoktur. Bu Kulüp, Cemiyetler Kanununa uygun olarak kurulmuştur.

Amaç :

Madde 2 — İ.T.Ü.M.M.F. Fikir Kulübü emperyalizme ve feodal kalıntılara karşı verilen millî demokratik devrim mücadelesinde devrimci gençliğin düşünce ve eyleminin geliştirilmesi amacı ile kurulmuştur

Üyelik :

Madde 3 — Kulübümüzün amacını benimseyen İ.T.Ü.M.M.F. öğrencileri, ve öğretim üyeleri, fakültemiz mezunları, Cemiyetler Kanunundaki koşulları haiz kimseler kulübümüze katılabilirler.

Kulübümüz üyeliği adaylık ve asillik olmak üzere iki kısımdır. Aday üye olmak isteyenler yönetim kuruluna baş vurarak «Aday üye giriş fişini», doldurmalı ve en az 10,— TL. giriş ödentisi ödemek zorundadırlar. Aday üyelik en çok (3) aydır. Bu süre zarfında yönetim kurulu aday üyeye görüşler verir ve tutumunu izler. A-

sil üye olabileceğine karar verince durumu T.D.G.F. (Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu)na bildirir. Asil üyeliğe kabul, yönetim kurulu kararı ve merkez yürütme kurulu kararıyla gerçekleşir. Haklarında olumsuz karar verilenler asil üyeliğe alınmazlar. Üyeler her yıl en çok 120,— TL.sı ve ayda en az 2,50 TL.sı ödemek zorundadır. Ödentilerini üç ay geçirenler üyelikten düşerler. Her üye her yıl sonunda yönetim kurulunca saptanan bir konu hakkında düşünsel bir ödev hazırlamakla yükümlüdür. Asil üyeler genel kurula katılma ve örgenleri seçme hakkına sahiptirler. Asil üyelerin 1/5 nin imzasıyla Genel Kurul toplantıya çağrılır. Asil ve aday üyeler kulüpten kendi istekleriyle çıkabilirler.

Kulübün Örgenleri:

Madde 4 — Kulübün örgenleri Genel Kurul, Yönetim Kurulu, Onur Kurulu ve Denetim Kurulu'dur.

Genel Kurul; Kulübün asil üyelerinden oluşur. Ve salt çoğunlukla toplanır. Kendine bir başkan, bir başkan yardımcısı ve bir yaz-

man seçer. Kulübün stratejisini tartışır. Yönetim Kuruluna öneriler verir, Yönetim Kurulunu akalar. T.D.G.F. kurultay temsilcisini, yönetim, denetim, ve onur kurullarını seçer. Kulüp tüzüğünü değiştirir. Bu değişiklik en az toplantı yeter sayısının 2/3 oyuyla olur. Kararlar yazı ile T.D.G.F. merkez yürütme kuruluna duyurulur.

Yönetim Kurulu: Beş asil, iki yedek üyeden oluşur. İlk toplantısında bir başkan, bir yazman, bir sayman seçer. İki genel kurul toplantısı arasında Genel Kurul kararları ışığında kulübün amacına varması için çalışmalar yapar. Kulübü yönetir, gerekli kolları kurar. Genel Kurulda gelecek yönetim ve T.D.G.F. için adlar salık verir.

Denetim Kurulu: Bir asil ve bir yedek üyeden oluşur. Yönetim Kurulu çalışmalarını inceler ve Genel Kurul'a rapor verir.

Onur Kurulu: Üç asil ve bir yedek üyeden oluşur. Üyelere disiplin cezaları verir. Cezalar uyarı, para cezası ve en çok (geçici üç ay ve sürekli olmak üzere) kulüpten çıkarmadır. Onur Kuruluna ancak yönetim kurulu vasiyetiyle baş vurulur. Onur kurulunun kararlarına karşı T.D.G.F. Onur Kuruluna baş vurulabilir.

Kulübün Gelirleri:

Madde 5 — Kulübün türlü eğlence, gösteri ve toplantı düzenlenmesinden elde edilecek olanlar ile kulübün malları ve yayınların-

dan kazanılanlar kulübün gelirlerini teşkil ederler. Gelirlerinin Merkez Yürütme Kurulunca saptanacak kısmı T.D.G.F.'na kulüp ödentisi olarak verilir.

Ortak Hükümler,

Madde 6 — Kulübümüz T.D.G.F. üyesidir. Üyelikten ayrılma, tüzük değişikliği ile olur. Kulüp, Federasyondan çıkma, çıkarılma, Federasyonun kapatılması, dağılması gibi benzer nedenlerden ayrılmışsa bağımsız tüzel kişiliğini sürdürür. Hemen bir genel kurul toplanır ve gerekli tüzük değişikliği yapılır. Federasyona bağlı olduğu sürece Federasyon tüzüğüne ve buna göre verilecek yetkili organ kararlarına örgüt örgenleri ve üyeleri uymakla yükümlüdür.

Madde 7 — Yedek üyelerin buldukları kurullarda söz hakları vardır, oy hakları yoktur.

Madde 8 — Bulduğu örgende arçarda 3, toplam 7 toplantıya katılmıyan üyenin üyeliği kendiliğinden düşer.

Madde 9 — Fesih durumunda kulüp malları ve varlığı T.D.G.F.'na kalır. Federasyon yoksa kulüp bu konuda karar verir:

Madde 10 — Kurucuları:

İsim ve Soyadı — Baba Adı — Adres — Doğum yeri - Yılı — İş Talat Ulusoy — İsmail — Spor Cad. Yeni Yol Sok. No. 6 Akaretler - İst. — İzmir - 1948 — Öğrenci.

Savaş Tuncaboşlu — Ahmet — Pazarbaşı mah. Bağlarbaşı Cad. No. 93 Dai. 4 — Üsküdar - İst. - 1949 — Öğrenci.

Erden Arkan — Nevzat — Çiftahavuzlar Cemil Topuzlu Cad. No. 32/B Dai. 15 Kadıköy İst. — Konya - 1949 — Öğrenci.

Sabri Sarıfakıoğlu — Hasan — Kredi ve Yurtlar Kurumu Şişli Erk. Öğrenci Yurdu İst. — Maraş - 1950 — Öğrenci

Erdoğan Ünal — Süleyman — Yenişehir Kopuzcu Sok. No. 4 Taksim - İst. — İst. - 1948 — Öğrenci.

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır * Eskiz ve program hazırlanır Objektif tavsiyelerde bulunulur * Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no. 1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

AYDINLIK
sosyalist dergi

14. Sayı çıktı

- ★ Hikmet Kıvılcımlı; Askerçil ve Sosyal Strateji ve Taktik
- ★ Halil Berktaş; Bilimsel Sosyalist Devrim Anlayışı
- ★ Deniz Kavukçuoğlu; Doğu Almanya Meselesi

Abone: Yıllık 50, altı aylık 25 lira.

Adres: P.K. 100 Cebeci — Ankara.

Faşist saldırılara karşı saflarımızı pekiştirelim

Son onbeş gün içinde iki devrimci kardeşimizi daha şehit ettiler. Siyasî iktidar, devrimci güçlere karşı sin-sice plânladığı yıldırma metodlarını uygulamaya çalışıyor. Son bir aylık bilânço bu gayreti açığa çıkaracak niteliktedir.

Amerikan emperyalizmiyle işbirliği halindeki AP iktidarı, devrimcileri öldürmeğe varan saldırganlığını neden arttırmıştır?

Hiç şüphe yok ki, bu saldırganlığın en genel ve önemli sebebi millî demokratik mücadelemizin gelişmesi, kitlelere mal olması, devrimci mücadelemizin güçlenmesidir. Fabrikalarda, köylerde, okullarda, resmî dairelerde gelişen hareket, emperyalizmi ve onun yerli ortaklarını ürkütecek boyutlara ulaşmaktadır. Proleter devrimcileri, işçilerin ve köylülerin kendiliğinden gelme mücadeleleriyle bağ kurmakta, giderek bu mücadeleleri politik yönde cikilemektedirler. Küçük burjuva bürokrasisi, emperyalizme ve onun yerli işbirlikçilerine büyük bir dirençle baş kaldırmaktadır.

İşte AP iktidarını faşist teröre iten genel nedenler bunlardır. Ancak son günlerdeki saldırılarda yalnızca bu nedenlerin rol oynadığını düşünmek yanlış olur. Son 15 gün içinde olaylar öyle gelişmiştir ki, siyasî iktidarın, saldırılarını kısa vadede belli bir amacı gerçekleştirmek için yoğunlaştırdığı ortaya çıkmıştır.

Nitekim ilk Yıldız saldırısından sonra, Amerikan 6. Filo'sunun İzmir'e geleceği anlaşılmıştır.

Siyasî iktidarın 6. Filo'nun geliştiği arifesinde devrimci güçleri yıldırma istediği besbellidir. Böylece 6. Filoya karşı gösterilecek tepkileri önlemeğe çalışmaktadır. Halkımızın millî bilincini terörle körletebileceğini sanmaktadır. Ve cinayetleri bu amaçla işlemektedir. Ancak, emperyalizm, bu defa umduğunu bulamamıştır. Yiğit iki gencin canına kıymıştır, ama karşısında devleşen bir ittifakı bulmuş, gerilemek zorunda kalmıştır.

Yıldız Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisinin iki öğrencisinin öldürülmesi, millîci saflarda birliğin sağlanmasına ve gerici ittifakın faşist saldırılarına karşı, devrimci direnişin doğmasına yol açmıştır.

Neden böyle olmuştur?

Çünkü içinde bulunduğumuz dönemde millîci sınıflar, büyük bir devrimci atılım içindedirler. Bütün yaz boyunca süren işçi hareketleri bir ay önce yoğunlaşmış ve yüzlerce işçi, fabrikalarını işgal ederek mücadeleye başlamışlardır. Diğer yandan son yılların en önemli demokratik köylü mücadelesi Trakya'da başlamıştır. Öğretmenler, tarihimizin en önemli direnişlerinden birini gerçekleştirmişler ve genel boykotu başarıya ulaştırmışlardır. Bütün bunlar, içinde bulunduğumuz dönemde millîci sınıfların devrimci atılım içinde olduklarını gösterir.

Nitekim Battal Mehetoglu'nun öldürülmesi üzerine, gençliğin demokratik direnişine karşı lâkayt davranan pek çok üniversite yöneticisi, ilerici bildirilerin altına imza koymuş, CHP'nin yöneticilerinden bazıları millîci safları desteklemiş, 69 Deniz Subayı, saldırıyı kınayan devrimci bir bildiri yayınlamıştır.

Millîci güçlerin bu dayanışması, gerici parlamentarizmi sürdürmek isteyen «dengeçileri» de telâşa düşürmüştür. CHP Genel Başkanı İnönü, Mecliste yaptığı konuşmada devrimci dayanışma karşısında gerici ittifakı savunmak istiyacını duymuştur. Ancak İnönü'nün hesap edemediği şey, devrimci mücadelenin kendisine rağmen ilerliyeceği ve güçleneceğidir. Nitekim İnönü'nün emperyalizme yaranma kaygusu sezilen konuşması, devrimci cepheyi bölmek yerine bu cepheyi güçlendirmiş, saflarını pekiştirmiştir. Öyle ki, gençlik, ilerici yazarlar, TÖS, hattâ bazı CHP milletvekilleri bu konuşmayı şiddetle kınamışlardır. Bütün bunlara rağmen, görevimizi bihakkın yaptığımızı iddia etmek için vakit henüz erkendir. Son olaylarla proleter

devrimciler ile, asker-sivil aydın zümre arasında kurulan ittifaka, işçi ve köylü kitlelerini katabilmiş değiliz. Zira işçi ve köylülerle kurulan bağlar henüz örgüt düzeyine ulaşmış değildir. Diğer yandan işçi sınıfının kitle örgütü olan sendikalar, bu arada özellikle DİSK, görevini yerine getirmemiş ve gerici saldırı karşısında aktif rol oynayarak millîci saflarda yerini almamıştır.

Son olaylar devrimci mücadelemizi bir daha imtihandan geçirmiştir ve şimdilik bu imtihandan başarılı çıktığımız düşünülebilir. Yalnız hemen şunu söyleyelim ki, iktidarın bu faşist saldırılarının saflarımızda iki yanlış eğilime yol açması ihtimali vardır. Bu yanlış eğilimlere karşı hazırlıklı olmak, aramızda eleştirisini yaparak düzeltmek gereği vardır.

Eğilimlerden birincisi faşist saldırı karşısında yılgınlığa kapılmak ve mücadeleyi pasifize etmeğe çabalamaktır. Bu eğilim özellikle oportünizmin gençlik hareketine hâkim olduğu devirlerde ortaya çıkmıştır. Kanlı Pazar'ın ardından yayınlanan bir bildiri bu eğilime iyi bir örnek teşkil eder. Söz konusu bildiride Kanlı Pazar saldırısının ardından uzun süre yürüyüş yapılmıyacağı ilân ediliyor ve düşülen yılgınlık kamu oyuna açıklanıyordu. Bu eğilimin mahiyeti saflarımıza devrimci güçlerin tecridine yol açtı ve TÜRK SOLU tarafından şiddetle eleştirildi. (Sayı: 67).

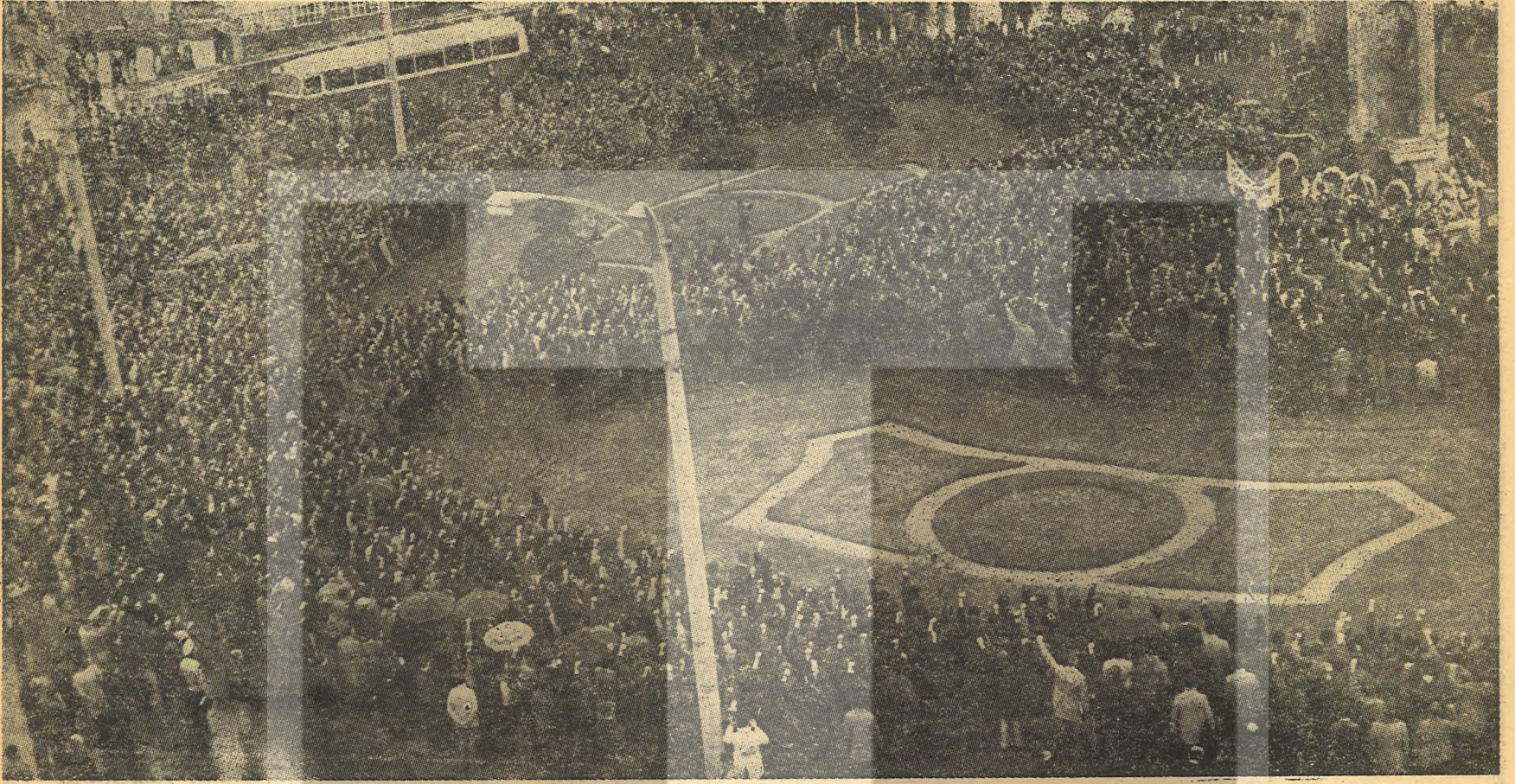
İkinci hatalı eğilim ise faşist saldırılar karşısında kişisel intikam duygularını devrimci taktiklere üstün saymak ve o doğrultuda hareket etmektir. Böyle hareketler sağlanmış olan ittifakları parçalıyacağı gibi, yeni ittifakların kurulmasını da önler.

Proleter devrimcilerinin son olaylar karşısındaki davranışı açık ve kesin olmalıdır. Bu davranış, saldırı karşısında kesin savunma, ittifakları sağlama ve kitle hareketlerine girişmedir.

TÜRK SOLU

Herşeye rağmen

Milli-Demokratik mücadelemiz güçlenmektedir!

Çığ gibi gelişen milli-demokratik güçler emperyalizm ve işbirlikçilerin geleceğini belirlemektedir.

Mehmet Sevinçbüyük'den sonra Battal Mehetoğlu da öldürüldü. Böylece Yıldız Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi pırl pırl, gencecik iki devrimcisini, iki yiğit bağımsızlık savaşçısını, bir hafta içinde kaybetti. Düşmanlar kına yaksın, DOSTLAR GİRSİN SAF-LARA..

Derviş Vahdeti artıkları, emperyalizmin ücretli maşaları, fanatik bir yobaz sürüsü Yıldız camii vâzimin günlerdir sürdürdüğü tahrik

lerle doldurulmuş olarak, 14 Aralık Pazar günü sabah namazından sonra, saat 7.15 de, akademiye saldırdılar. Toplum polisinin gözlerinin önünde yayılım ateşi açtılar, Battal'ı öldürdüler ve yine toplum polisinin gözlerinin önünde ellerini kollarını sallıyarak çekip gittiler. İçişleri Bakanı 'İlkönce Battal ateş etti, diyor. YALAN! İçişleri Bakanı 'Öğrenciler arasındaki silâhlı çatışmada öldü Battal, diyor. YALAN! İçişleri Bakanı 'Akademi

öğretim üyeleri ve öğrencileri, okul dışında alınan tecbirlerin kaldırılmasını ısrarla istediler, bu yüzden polis uzakta kaldı ve olaya müdahale edemedi, diyor. YALAN! Öğretim üyeleri ve öğrencileri, sadece toplum polisine güvenmediklerini, okulun asker veya jandarma veya toplum polisi dışındaki normal polis birlikleri ile güvenlik altına alınmasını istediklerini söylemektedirler. Ve yayınladıkları bildiri de bunu en sert biçimde bakanın yüzüne çarpmışlardır:

TÜRK KAMU OYUNA

'Biz, İstanbul devlet mühendislik ve mimarlık akademisi öğretim üyeleri ve öğrencileri olarak kamu oyuna açıklarız ki, İçişleri Bakanı sayın Haldun Menteseoğlu'nun akademimizin iki öğrencisinin, emperyalizmin emrindeki gerici caniler tarafından öldürülmesi ve diğer ikisinin öldürülme kastıyla yaralanması olayı hakkında basında çıkan sözlerini hayret, ümitsizlik ve infiale okuduk.

Büyük millet meclisinde bir millet vekilinin bu devrim şehitlerimiz için 'gebermiş' deyimini kul-

anmasının ve bu olayın bir tepki görmemesinin acısı içinde iken bir de İçişleri Bakanının tamamen gerçeğe aykırı olan bu açıklaması bizi nefrete boğmuştur.

Atatürk ilkelerinin amansız düşmanı yobaz guruplarının tertip ettiği apaçık olan bu cinayetlerden, Mehmet Sevinçbüyük'ün öldürülmesini âdi bir münakaşanın tesadüfi neticesi gibi göstermek isteyen Bakan, Battal Mehetoğlu'nun katlinin ise bu şehidimizin kendi başlattığı bir saldırının sonucu şeklinde kamu oyuna sunmakta ve hatta 'güvenlik tedbirlerinin okul idaresi ve öğrencilerinin ısrarlı taleplerinin sonucu kaldırıldığı, gibi hakikat dışı beyanlarla bu cinayeten adeta akademimiz öğretim üyelerini ve öğrencilerini sorumlu tutmaktadır.

Nitelendirme kelime bulamadığımız bu davranışı, Türk halkının layık olduğu şekilde değerlendireceğine inanıyoruz tamdır.

I.D.M.M.A.

Bir bakan düşündünüz ki bir akademinin öğretim üyeleri, yardımcıları ve öğrencileri tarafından açıkça YAANCILIK'la suçlanmakta.

Amatör foto muhabirleri

Battal, muhteşem bir törenle Malatya'ya uğurlandı.

dır Eh! Zehir Hafife, Sukan'a da bundan iyi halef bulunmazdı. Böylesi, kalkar da Vedat Demircioğlu da pencereden atladığı için öldü derse çok görmemeli.

Yine bütün görgü tanıkları söylemektedir ki, Battal saldırgan gürhunun karşısına kollarını açarak ve "Durun, okula giremezsiniz!", di-yerek çıkmıştır. Ve karşısındakileri insan sayma hatasını hayatiyla ödemiştir. Bakanın söylediği gibi ilk ateşi açmış olan Battal olsaydı, bugün herhalde hayatta olacaktı. Fakat Battal'ın asıl yiğitliği, yaralı halde dahi, okulunu ve yurttan herşeyden habersiz uyumakta olan arkadaşlarını savunmaktan geri kalmamasıdır. Onun bu hudutsuz fedakarlığı 30-40 arkadaşının hayatını kurtarmıştır. Ve hiç şüphe olmadan sürdürülecek bir kavga ve bütün devrimcilere örnek olacak bir davranış bırakarak kavga meydanında can verenlerdir. Malatya'da, mezarının başında hep bir ağızdan tekrarlanan şu sözler, Battal'ın yiğitliğinde bir devrimciye arkadaşlarının verebilecekleri en değerli veda mesajıydı.

"Ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin, savaş sloganlarımız kulaktan kulağa yazılacaksa ve silahlarımız elden ele geçecekse ve başkaları, mitralyöz sesleriyle ve savaş ve zafer naralarıyla cenazelerimize ağıt yakarlarsa ölüm hoş geldi ise, fa geldi."

NIÇİN YILDIZ ?

Önce şunu koyalım: Gericiler. Şeriatçı takımının saldırısının Yıldız Mühendislik ve Mimarlık Akademisi üzerine yoğunlaşması basit bir rastlantı mıdır? Öğrenciler arasındaki sürtüşmelerin bu kertede sertleşmesi olağan bir iş midir? Bizce Hayır!.. Gericiler. Şeriat takımının dar kafalı, fanatik kişiler olduğu ne kadar doğrudur, bunları besleyen ve yönetenlerin o derece de he-saplı, kararlı, belirli hedeflere yönelmiş kişiler olduğu da o kadar doğrudur. Bu yöneticilerin bugün

kü hedefi Yıldız Müh. ve Mim. Akademisini şeriatçıların kalesi yapmak ve diğer üniversite ve yüksek okullara karşı bir saldırı üssü olarak kullanmaktır. Niçin bu iş için Yıldız seçilmiştir? En çok başarı şansı orada vardır da ondan Bu sözümüzü biraz açıklığa kavuşturalım:

1 — Yıldız Akademisi öğrencileri, çoğunlukla küçük Anadolu şehirlerinden gelme olup, % 50 si sanat enstitüsü, % 20 si tekniker okulu ve % 30 u lise mezunudur. Gerek küçük şehirlerin insanları şartlandırıcı havası, gerekse sanat enstitüleri ve tekniker okullarında sosyal bilimler öğretiminin (mantık, sosyoloji, felsefe) hiç olmaması ve Türkçe, edebiyat v.s. öğretiminin ise yetersiz olması nedeniyle, akademi öğrencilerinin samimi dini inançlarını, kendi politik amaçlarına alet etmek için oldukça uygun bir ortam bulmaktadırlar. Dinine içtenlikle bağlı ve geldiği şehirden tamamen farklı İstanbul'un yaşantısına reaksiyon gösteren Anadolu çocuklarını, çağımızın gerçeklerine bütünüyle ters düşen ve kötülüklerin düzeltilmesini ileride değil geride arayan, emperyalizmin geri kalmış ülkeler için bir bir tuzak olarak hazırladığı gerici-şeriatçı ideolojiye kazanmak olanaklarını, az da olsa bulmakta ve her sınıfta 1-2 militanlarını bulundurabilmektedirler.

2 — Yıldız D.M.M.A. bilimsel özerkliğe yeni kavuşmuş olmakla beraber, idari bakımdan uzun yıllardan beri ve hâlâ Milli Eğitim Bakanlığına bağlı durumdadır. Bu hal, gerek Akademiğin özgürlük ortamının gelişmesini, gerekse öğretim üyelerinin kendilerini bakanlık memurluğundan bağımsız bir kişiliğin sahibi olarak görmelerini önlemekte ve siyasî iktidarın, akademiye nüfuzunu arttırmasına hiç değilse öğretim üyelerinin, siyasî iktidarla çatışmaktan fazlaca kaçınmalarına yol açmaktadır. Örneğin okulda Fikil Kulübüne oda verilmezken, tamamen amaçları dışın

da kurulan bir mescit'e (Yıldız camii okula 200 m. uzaklıktadır) ve M.T.T.B. öğrenci çerneğine göz yumulmaktadır

3 — Okulun civarındaki Beşiktaş ve Yıldız semtleri halkları dini inançların sömürülmesine elverişli bir ortamdır. Yıldız camii vaizinin zararlı telkinlerinin etkileri bunu kanıtlamaktadır. Ayrıca semt olarak akademinin civarı ıssız ve binaların dağınık olması nedenleri ile savunma güçleşmektedir. Burada gericiler hesabına tek kötü şans, civarda bol miktarda askeri birliklerin bulunmasıdır.

4 — Bütün bunlardan başka, akademinin ele geçirilmesinin, bazı fanatikleri harekete geçirebilecek özellikleri de vardır. Binaların bir kısmı "ulu hakan Abdülhamit Han",ın sarayının müstemilâtıdır. Yıldız camii de Abdülhamit Han'ın camiidir.

Bütün bu faktörler göz önünde tutulduktan, şeriatçıların bakımından, "kale", olarak Yıldız'ın seçilmesinin akıllıca bir tercih olduğu nu kabul etmek gerekiyor. Kendi bakımlarından bütün bu olumlu etkilerle rağmen, yıllardır, şeriatçıların başarı sağlayamamışlar ve okulda daima bir azınlık olarak kalmışlardır. Bu giderek, onları hırçınlaştırmış, okul yöneticilerinin, yukarıda açıkladığımız nedenlere dayanan hoşgörüsünden ve siyasî iktidarın desteğinden cesaretlenerek, normal yollardan ele geçiremedikleri birlik yönetimine kabaca kuvvetle sahip çıkmak çabaları artmıştır. Fikir kulüplerine karşı olarak kurdukları "İdeal düşünce kulübü" nün yayınladığı herze'lerden ibaret kalsa, gülüp geçmek mümkün olurdu. Fakat geçen yıl iş, "İdeal düşünce kulübünün", izinsiz yapılan kongresine girdiler diye, Devrimci öğrenciler üzerine kurşun sıkılmaya kadar vardı. Kurşunların kapı pervazlarına baş hizasından saplanmış olmasına (yani öldürmek kasti ile atılmış olmasına)

rağmen okul yönetimince hiçbir işlem yapılmadı. Yine bu zevatin bir kısmının "Kanlı Pazar", olaylarına karıştığına anlaşılması gerçeligi ve çatışmayı arttırdı.

Diğer taraftan Türkiye'deki duruma paralel olarak sosyalist ve kemalist kanatlara bölünmüş olan devrimcilerin, yine Türkiye'deki gelişmelerden etkilenecek (Bir yandan TİP içindeki opportunist yöneticiliğin itibarını yitirmesi ve parçalanması, diğer yandan İsmet paşanın emperyalizm ve bağımsızlık konularındaki olumsuz tutumu ile gençlik üzerindeki etkinliğini kaybetmesi) olumlu bir dayanışma ve güçbirliği havasına girmeleri ile büsbütün güçsüz kalan gericiler, akademi dışında kendilerine maddi dayanak sağlayan gayri-niçli güçlerin fiili desteği ile devrimcileri sindirmeye çalıştılar. Öğrenciler Yıldız semtinde geceleri 3-5 kişilik gruplar tarafından çevrilip dövülmeye başlandı. Bu işlerin elebaşlarından Bilâl Başar ve Yaşar Şener (iki si de halen tutuklu) okul içindeki yurt binasında arkadaşlarına bıçak çekmişler ve daha o zamandan bir cinayet işlenmesine ramak kalmıştır. Fakat öğrencilerin sandalyelerle zararsız hale getirdiği bu ikisi, "Hepinizi geberteceğiz", "sizlerin kanı helâldir", tehditlerini savurarak çıkıp gitmişlerdir. Bundan sonra okulun etrafında silahlı gruplar dolaşmaya başlamış ve halen Mehmet Sevinçbüyük'ün katilinden zanlı olan, Mücadele Birliği İstanbul sancağı Haysiyet Divan üyesi Yavuz Arslan Argun, Bilâlin hâmisini olduğunu söyleyip bir polis refakatinde okula girerek adam tanımaya çalışmıştır. Aynı gece Mehmet Sevinçbüyük öldürülmüş ve iki arkadaşı öldürmek kasti ile yaralanmıştır. Olaydan bir gün sonra öğrenciler tarafından şüpheli görülerek yakalanan Mehmet Süha Gülşen'in üzerinde yakalanan kara listeler, olayın vahametini büsbütün arttırırken, yine bu zatin emniyet teşkilâtından birisine verdiği raporlar olayı büsbütün enteresan hale getirmiştir.

Bundan sonra yakalanan Tahir Gören'de ise daha geniş bir kara liste bulunmuştur. Öğrenci liderleri tarafından yakında açıklanacağı bildirilen vesikaların büyük yankılar uyandıracığı muhakkaktır.

Battal Mehetoğlu'nun öldürülmesinden sonra yine öğrenciler tarafından okulda yakalanan 12 yaşındaki bir öğrencinin itirafları ise büsbütün ilgi çekicidir. Çocuk, bizzat Emniyet Müdürü Muavini Vedat Sokollu'nun önünde ve yazılı olarak verdiği ifadesinde, kendisini Yıldız camii vaizinin gönderdiğini ve okulu koruyan jandarmaların ve polislerin sayıları ile bulduklarını yerli öğrenmesini istediklerini söylemiştir. Kırdığı cevaz bini aşan, kurnazlığa pek meraklı olduğu anlaşılan bu vaiz efendi hakkında çane gibi işlem yapılacağı ilgilyle belenmektedir.

«Bağımsızlık Savaşından dönülmez»

İbrahim Kaypakkaya

Amerikan emperyalizmi ve uşakları, millî kurtuluşçulara karşı saldırganlıklarını arttırıyorlar

Millî Kurtuluş Mücadelemiz yeni şehitler veriyor.

Şehitlerimizin kanı, millî kurtuluşçuların mücadele azmini ve bilincini keskinleştirip çelikleştirirken, emperyalizmin ve diğer millî kurtuluş düşmanlarının sönunu hazırlıyor.

Millî Kurtuluş Mücadelemiz, şehitlerimizin gencecik, tertemiz ve soylu kanlarıyla sulanıp güçleniyor.

Nedim Özpulat, Turan Emeksiz Ali İhsan Kalmaz katarına bir buçuk yıldır yeni savaşçılar ekledi. Birbuçuk yıl içinde adını bile bildiğimiz dokuz şehit daha verdik. Yani, iki ayda, bir şehit. Son on ayda yedi şehit verdik. Yani, birbuçuk ayda, bir şehit. Son iki ayda beş şehit verdik. Yani, 12 günde bir şehit.

Bu demektir ki millî kurtuluş savaşlarını gittikçe tehlikede gören Amerikan emperyalizmi ve uşakları saldırganlıklarını arttırıyorlar.

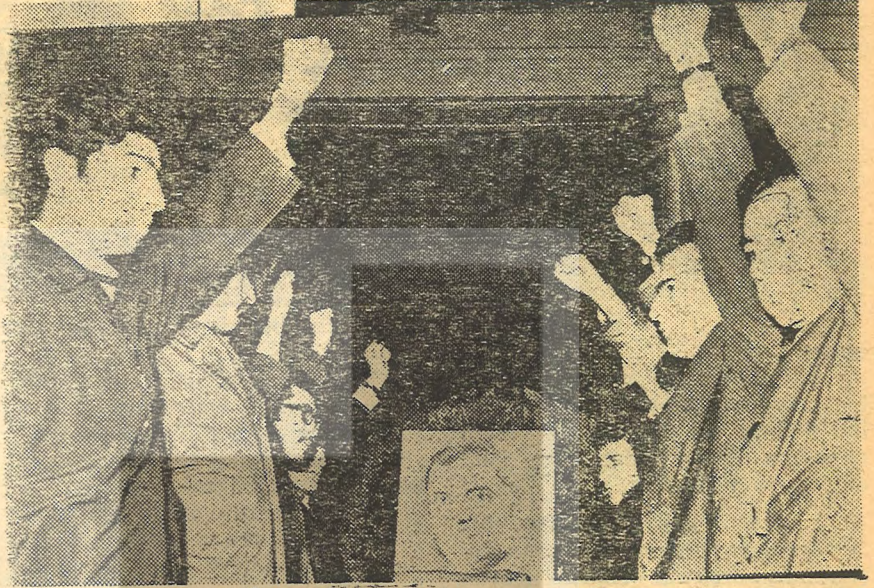
Bu demektir ki millî kurtuluş mücadelemiz gelişip güçlenerek emperyalizmin yüreğine korku salıyor.

**

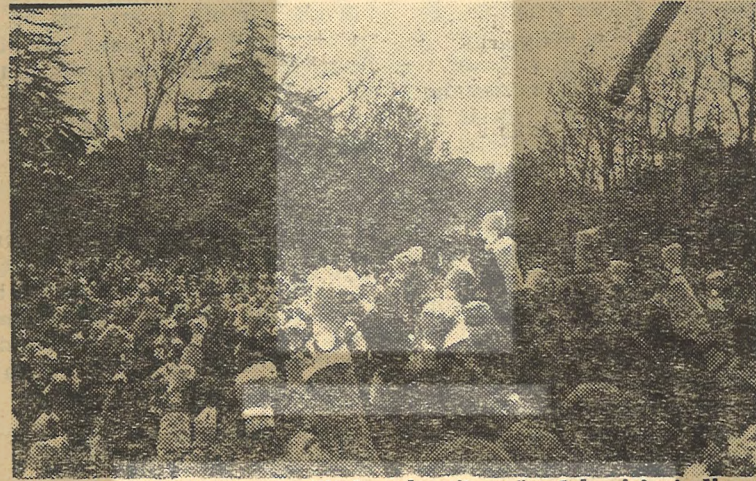
Yıl 1968. Aylardan Temmuz. Amerikan emperyalizminin Akdenizdeki bekçisi altıncı filo, İstanbul Boğazı'na kara bir leke gibi oturmuş. Amerikalı denizciler, İstanbul otellerinde, kendi deyimleriyle, «moral takviyesi», yapıyorlar. Mustafa Kemal'in gençliği, «esir yaşaktansa ölmek evlâdır», deyip ayağa kalkmış. Yürüyüşler, mitingler, bildiriler birbirini kovalıyor. Altıncı filo gönderilen yemeklerle tıkanıp ve Amerikan denizcilerinin otel bekçiliğini yapan toplum polisi, bir sabah, uykunun en tatlı yerinde, devrimci gençlerin yuvası Gümüşsuyu Öğrenci Yurdu'na baskın yaparak yüzlerce genci copluyor ve VEDAT DEMİR-CİOĞLU'nu ikinci kattan atarak bir millî kurtuluşçunun kanını akıtıyor toprağa.

Aynı günlerde Ankara gençliği de ayakta. Altıncı filo karşı gösteri yapan gençlere yine toplum polisi saldırtılıyor. Coplardan kendini kurtarmaya çalışan ATALAY SAVAŞ, bir arabanın altında kalarak can veriyor.

Yıl 1969. Şubatın onaltısı. Günlerden pazar; Kanlı Pazar. Yine 6. filo Boğaz'a demir atmış, Türkiye halkına meydan okuyor. Yine İstanbul sokaklarında, «moral takviyesi»ne çıkmış, Amerikan askerleri. Mustafa Kemal'in gençleri durur mu; Mustafa Kemal olsa durur muydu? Durmazdı. Gençler de durmuyorlar. Halkımızın en devrimci gücü işçilerle elele verip «Emperyalizme Karşı Bağımsızlık Yürüyüşü», düzenliyorlar. Hürriyet Alanı'ndan Taksim'e 30 bin yurtsever yürüyor. Öte yandan, Mustafa Kemal'e ölüm fermanı çıkaran Vahdettin çömezleri, Altıncı Filoya karşı namaz kıлып islahı ayaklar altına aldıktan sonra, Amerikan emperyalizmine karşı «kutsal, hizmetlerini yerine getirmek üzere Taksim'de toplanıyorlar. Yurtseverler alana girer

Mücadele arkadaşları saygı duruşunda

Emperyalizm, güçlenen millî-demokratik mücadelemizi sindiremez.

girmez, toplum polisinin de desteğini alan Vahdettin çömezleri, tabanca, bıçak, muşta, taş, sopa, balta... ile saldırıya geçiyorlar. Sonuç, yüzlerce yaralı ve iki ölü... ALİ TURGUT AYTAÇ ve DURAN ERDOĞAN millî kurtuluş şehitlerimizin saflarına katılıyorlar.

Yıl 1969. Eylül. Halk Oyunları Tunceli'de, halk ozanı Pir Sultan Abdal'ın hayatını canlandırıyor. Halk, oyunu görmek için, oluk oluk akın ediyor. İşbirlikçi iktidarı bir telaş sarıyor ki görmeyin, aynen Hızır Paşa'nın telaşı gibi. Ve hemen bir ferman çıkartıyor: Pir Sultan Abdal yasaktır. Biletlerini önceden almış olan kalabalık tiyatronun kapısında kalakalıyor. Ve bir haber duyuluyor: halkın ileri gelenlerinden bazıları tutuklanmış. Kalabalık kendiliğinden karakola yürüyor. Ve iktidarın emriyle; silâhlar halka döndürülüyor. «Ateş etmeytin, durun», diye

öne fırlayan yiğit MEHMET KILAN göğsünden vurularak yere düşüyor.

Yıl 1969. Eylülün on sekizi. Özel okullarda ve bu arada İstanbul Işık Mimarlık ve Mühendislik Özel Yüksek Okulu'nda, eğitim ve öğretimi bir ticaret metali haline getiren, parayla diploma dağıtan özel okul patronlarına karşı bir direniş sürdürülmekte. İrticain güçleri, her zaman ve her yerde olduğu gibi, bu direnişi de kırmak istiyorlar. Özel Işık'taki arkadaşlarına destek olmaya giden devrimci gençler, kiralık katiller tarafından ateş yağmuruna tutuluyor. İki genç yaralanıyor ve MEHMET CANTEKİN devrim şehitlerimizin saflarına katılıyor.

23 Eylül. Cantekin'in ölümü üzerinden beş gün geçmiş. Hürriyet alanında, güpegündüz, herkesin gözü önünde, bir yiğit kurtuluş savaşçısı daha, polis eliyle al-

Battal MEHETOĞLU

çakça, kallesçe arkadan kurşunlanıyor. Vietnam halkına ettiği zulümlerden dolayı «Kasap», adıyla anılan Amerikan elçisi Kommer'in arabasını yakarak, İkinci Kurtuluş Savaşımızın ilk meşalesini tutaşturanlardan biri olan TAYLAN ÖZGÜR'den, böylece, yurtsever baba Hasan Özgür'ün deyimleriyle «Kommer'in acısı çıkarılıyor»!

Halkımızın mücadelesi geliştikçe, sömürü ve tahakkümün tehlikeye düştüğünü gören Amerikan emperyalizmi ve uşakları, saldırganlıklarında daha da ileri gidiyorlar. Millî Kurtuluşçu akıma karşı irticai silâhlendirmekte daha

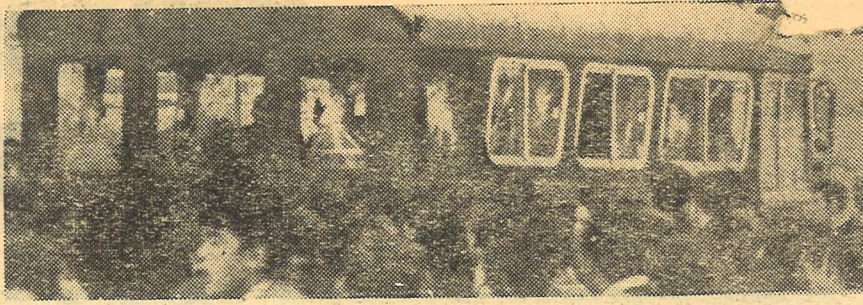
da ileri gidiyorlar. Öyle ki, MEHMET SEVİNÇBÜYÜK kardeş, şu kurularak, durakta otobüs beklerken kursunlanıyor. Öyle ki, aradan daha altı gün geçmişken, irtica, polislerin gözleri önünde, okulunun kapısında nöbet tutan bir yiğit militanımızı, BATTAL MEHETOĞLU kardeşimizi de öldürüyor. Battal'ın son sözü «BAĞIMSIZLIK SAVAŞINDAN DÖNÜLMEZ» oluyor. Ve irticam, emperyalizm ve işbirlikçileri tarafından beslendiği bir kere daha ortaya çıkıyor. Akademi çevresinde yakalanan birkaç yobazın üzerinden büyük miktarda paralar ve Miğurdıç Selefyan gibi milyarderlerden alınan yardımlara ait belgeler bulunuyor.

Devrimci gençlik, gerici saldırganlığa karşı yiğitçe direniyor

15 Aralık Pazartesi. Yurtsever gençlik kaynıyor. İstanbul Teknik Üniversitesi öğrencileri, sabahın erken saatlerinde, Maçka'da toplanarak Amerikan emperyalizmini, işbirlikçi iktidarı ve onların saldırdığı irticai şiddetle lanetliyor ve oybirliğiyle süresiz boykot kararı alıyor. Söz alan öğrenciler, «Zorbalık, baskı ve terörle asla yıldıramayacaklarını, kurtuluş savaşını yolundan döndürülemezlerini», belirtiyorlar.

Aynı saatlerde, İstanbul Üniversitesi de olağanüstü günlerinden birini yaşıyordu. Devrimci öğrenciler, saat 8.00 den itibaren Üniversite bahçesinde toplanmaya başlamışlardı. Gençler, saat 10.00 sıralarında binlerce oldular. Düzenledikleri toplantıda dendi ki: «Battal'ı öldürenler, işçilerin, köylülerin düşmanıdır; çünkü Battal işçiden, köylüden yanaydı. Battal'ı öldürenler, Türkiye halkının bağımsızlık mücadelesinin düşmanı, Amerikan emperyalizminin uşağıdır; çünkü Battal, yiğit bir bağımsızlık savaşçısıydı.» Dendi ki: «Mustafa Kemal'e layık olmak istiyorsak, halkımızın bağımsızlığını ve özgürlüğünü istiyorsak, bir yumruk gibi beraber olalım.» Binlerce öğrenci, sıkılı yumrukları havada, Ata'nın Bursa Nutkunu ve bağımsızlık andını tekrarladılar.

Toplantıdan sonra Adliye'ye gelen devrimci öğrenciler, Türk Yarıncısına olan güvenlerini belirttiler ve Savcıyla görüşmek istediler. İşbirlikçi iktidarın sözcülüğünü meslek edinmiş Savcı Nedim Demirel, gençlerin görüşme isteğini kabul etmedi. Gençler, Üniversiteye dönerken, Hürriyet Alanı'nda, toplum polislerinin, saldırısına uğradılar; fakat, metanetle karşı koydular ve Ezcacılık Fakültesinin içine kadar giren polisi, geri püskürttüler. Daha sonra Üniversite bahçesinde toplanan gençler, Ata'nın anıtı önünde saygı duruşunda bulundular ve o gece sabaha kadar, Üniversitede, meşalenin ışığında, Battal'ın cena-

Devrimci güçlerin karşısına çıkan TUSLOG otobüsü

zesi başında nöbet tuttular. TIP Genel Başkanı Mehmet Ali Arslan da saygıya layık bir davranış göstererek, nöbete katıldı ve Aybar'ın suçlamaya bile yeltendiği gençlerin safında yer aldı.

Bütün yurtseverler; işçiler, köylüler, öğrenciler, öğretmenler ve subaylar, emperyalizme ve onun silâhlandığı irticaya karşı, Milli Kurtuluş Cephesinde saf tutuyorlar

Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu İstanbul Bölge Yürütme Kurulu, İstanbul Teknik Üniversitesi Öğrenci Birliği, İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademileri Öğrenci Birliği, İstanbul Üniversitesi Talebe Birliği, İTÜ Teknik Okul Öğrenci Birliği, Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu İstanbul Sekreterliği, Türkiye Milli Gençlik Teşkilatı, Türk Edebiyatçılar Birliği, Türkiye Kadınlar Birliği, Mimarlar Odası İstanbul Şubesi ve daha birçok yurtsever kuruluş, bildiriler yayınlarak emperyalizmi ve irticai şiddetle lanetlediler. Yine yurtsever subaylarımız Mustafa Kemal'e yaraşan bir davranışla, mert ve erkek seslerini dile getiren bildiriyle Milli Kurtuluş cephesinde saf tuttular.

16 Aralık Salı günü, İstanbul Üniversitesinde düzenlenen toplantıya binlerce yüksek okul öğrencisi, liseli, askerî öğrenci, öğretmen, işçi ve subay katıldı. Devrimci Gençlik Federasyonu İstanbul Bölge Yürütme Kurulu Başkanı Cihan Alptekin, «Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçilerin düzenlediği bütün tertiplere rağmen, ne pahasına olursa olsun, İkinci Kurtuluş Savaşımız başarıya ulaşacaktır.» dedi. Çulğunca alkışlar ve sevgi gösterileri arasında konuşmaya başlayan emekli binbaşı Hasan Özgür, gençlere, «Hepiniz birer Atatürk'sünüz, Atatürk'ün, Türkiye Cumhuriyetini ve istiklalini sizlere emanet etmekle haklı olduğunuzu defalarca isbat ettiniz. Hepinizi sevgiyle kucaklarım, yavrularım,» diyordu. Battal'ın anası kısa ve özlü bir tel göndermişti gençliğe: «Battal öldü, zafer sizindir evlât.

larım.» Bir öğretmenin konuşması «Bağımsızlık mücadelemizde öğretmenler kendilerine düşeni yapacaktır,» diye devam ediyor; bir işçinin konuşması «İşçiler sizlerle beraberdir. Yaşasın bağımsız Türkiye,» diye bitiyordu.

Daha sonra gençler, devrimci mücadeleyi yılmadan yürüteceklerine dair hep bir ağızdan andıdılar. Ve İstanbul'un bütün Üniversite ve Yüksek Okullarında süresiz boykoto karar verdiler. Aynı saatlerde Ankara Üniversitelerinin öğrencileri de süresiz boykot kararı alıyorlardı.

İstanbul Üniversitesindeki toplantıdan sonra, şehit Battal'ın tabutu, kavga arkadaşlarının elleri üzerinde Sirkeci araba vapuruna kadar götürüldü. Binlerce öğrenci, öğretmen, işçi ve subay düzgun sıralar halinde Hürriyet Alanı'ndan Sirkeciye doğru sessiz bir sel gibi aktı. Halkın büyük heyecan ve saygı ile izlediği yürüyüş ilerledikçe kalabalıklaşıyordu. Battal, çiçekler arasındaki yerine konduğu zaman, Sirkeci meydanında binlerce insan ve vasitadan çıt çıkmıyordu. Araba vapurunun uzun ve acı sirenisi, milli heyecanı ve kaban devrimci öfkeyi, başları önlerinde ve yumrukları havada binlerce yurtseverin yüreğine bir kere daha perçinliyordu. İstanbul, bir ulusun bağımsızlık yolundaki sarsılmaz azminin açığa çıktığı, birinci kurtuluş mücadelesi günlerine benzeyen bir günü daha yaşıyordu. Binlerce yurtsever teker teker şehit Battal'ın önünden geçtiler ve Taksim yönünde yürüyüşe devam ettiler.

Yol boyunca «Kahrolsun Amerika», «Bağımsız Türkiye», Devrimci elele, Milli Cephe», sesleriyle ilerleyen topluluk halk tarafından çokkuntlukla alkışlanıyordu. Daha bir kaç gün önce, Amerika uşaklarının saldırısı karşısında yalnız sanılan bu gençliği bütün halkla beraber çelik bir yumruk gibi birleştiren bu kuvvet neydi? Bu kuvvet, işçisi, köylüsü, aydınıyla dünyada ilk defa kurtuluş savaşını başarmış bir ulusun bağımsızlık azmiydi. Bu kuvvet, kanla sulanmış bir milli kurtuluşçuluğun, Mustafa Kemalciğin yok edilmek istenmesine karşı Türkiye halkının haklı tepkisiydi.

Yağmur altında Taksim'e kadar yürüyen 25 bin yurtsever orada, Atanın anıtı önünde, «bağımsızlık

ıçıyordu.

İstanbul'dan eller üzerinde uğurlanan Battal'ın cenazesi Ankara'ya sokulmadı. İşbirlikçi iktidar, gençliğin Ankara'da düzenliyeceği yeni bir törenden korkuyordu. Battal, 17 Aralık akşamı, memleketi Malatya'ya iletildi. Önce evine, sonra da Türkiye Öğretmenler Sendikası'na götürüldü. O gece sabaha kadar başında nöbet tutuldu. Sabahleyin Ata'nın anıtı önünde köylüsü ve kentlisiyle binlerce Malatyalı'nın katıldığı bir törenden sonra, Malatya'nın Turan Emeksiz'den sonra ikinci şehidi olan Battal, omuzlar üzerinde yumruklar sıkılı olduğu halde şehitliğe taşındı.

Böylece devrimci saflardan bir yiğit asker daha eksildi.

Battal, ölmeden önce «BAĞIMSIZLIK SAVAŞINDAN DÖNÜLMEZ» dedi.

«BAĞIMSIZLIK SAVAŞINDAN DÖNÜLMEMEYECİĞİNİ», bizlere, hayatını vererek öğretti Battal.

Milli Kurtuluş şehitlerimizin anısına layık olacağız

Milli Kurtuluş Şehitlerimizin anısına layık olmak için, bağımsızlık ve demokrasi yolundaki mücadelemizden bir an bile geri durmayalım, yalınlığa düşmeyelim, gerektiğinde Battal gibi yiğitçe ölmekte en ufak bir tereddüt göstermiyelim.

Milli Kurtuluş şehitlerimizin anısına layık olmak için, mücadelemizi, en doğru yollardan, devrimci mücadeleler tarihinin bize öğrettiği yollardan yürütelim. Bizleri kitlelerden tecrit ederek kavgamızı sekteye uğratabacak bireyci çıkışlara ve küçük burjuva kahramanlıklarına kapılmayalım.

Milli Kurtuluş Şehitlerimizin anısına layık olmak için, bütün iğrençliklerini, pisliklerini gittikçe ortaya dökmeye başlayan emperyalizme ve uşaklarına karşı, geniş kitleleri harekete geçirelim. Saflarımızı genişletip çelikleştirelim. Milli Kurtuluş Mücadelemizi bütün Türkiye halkına maledelim.

İlkemiz Halk Savaşı olsun.

Yaşasın Milli Kurtuluş Şehitlerimizin devrimci anıları!

Yaşasın Milli Kurtuluş Cephesimiz.

Kahrolsun emperyalizm ve irtica.

Yaşasın emperyalizme karşı savaşan bütün dünya halkları!

Milli demokratik devrim Proletaryanın

Opportunizmin milli burjuvazi konusundaki görüşü çok tutarsız ve değişiktir. Emek Dergisinde, Selik; Milli Demokratik Devrim broşürünü eleştirirken milli burjuvazi konusunda opportunizmin aynı tutarsızlığını ortaya koymaktadır. Selik milli burjuvazi konusunda bir karara varamamıştır. Selik'e göre milli burjuvazi mevcuttur. Ancak, bu konudaki görüşü şu dört ayrı çelişik noktada toplanmaktadır: 1 — Milli burjuvazi emperyalizme karşı çıkamaz. 2 — Milli burjuvazinin anti-emperyalist güçler arasında yer alması çok zayıf bir ihtimal olsa da söz konusu olabilir. 3 — Milli burjuvazinin anti-emperyalist bir güç olarak değerlendirilmesi doğrudur. 4 — Bu sınıf devrimci güçler arasında yer alması üzerine, kendisine karşı takınılan tavrın belli bir etkisi olacaktır. Bir beşinci husus olarak da anti-emperyalist mücadele kazanıldıktan sonra da milli burjuvaziyle ittifak ve milli burjuvaziye karşı mücadelenin uygun şekillerini bulmaktan söz ediyor.

Nerden nereye Selik önce şu-

na karar versin, milli burjuvazi anti-emperyalist nitelik taşıyor mu, taşıyamaz mı? Bizim görüşümüz açıktır. Milli burjuvazi ancak güçlü bir halk hareketi tarihsel gelişime damgasını vurduğu zaman, bir süre için de olsa devrimci güçler arasında yer alabilir. Bu, anti-emperyalist mücadelenin ancak belli bir aşamasında mümkün olur. Milli burjuvazi kendisini uluslararası sermayenin kontrolü altında kurtaramaz. Bu nedenle, milli burjuvazi uzun süre devrimci hareketin içinde değil, karşısında bile yer alabilir. Devrimci hareketin stratejisinde milli burjuvazinin gücü ihmal edilemez. Ama, bu milli burjuvazinin anti-emperyalist güçler içinde kesin yerini alacağı da demek değildir. Yapılacak şey, milli burjuvaziye devrimci hareketin belli bir aşamasında en azından tarafsızlaştırılabilmektir.

Oysa Selik, bütün bu söylenenleri anlamadan bir takım kendine gö-

re sonuçlar çıkarıyor. Biz, proletarya mücadelesinin varlık nedenini inkar ediyorduk. Proletarya ile milli burjuvazinin somut hedefler üzerinde ittifaki aynı zamanda milli burjuvazi ile mücadele zorunluğunu kaldırır demişiz. Selik herhalde marksistleri trafik memuru sanıyor. Marksistler sınıf tahlillerini objektif gerçeklere dayandırıyorlar. Tarihin belli dönemlerinde bazı sınıfların mücadelelerini «geç», bazılarını «dur», diyeceklerin var veya yok edeceğini. Milli demokratik devrim döneminde işçi sınıfı ile kapitalistler arasındaki mücadeleye kırmızı ışık yakacak olan sosyalist devrim döneminde yeşil ışık yakacaktır. Bu saçmasapanlıdır. Marksistler bilir ki, kapitalizmin doğuşu işçi sınıfını doğurmuştur ve bu doğuş sınıf mücadelesini de beraber getirmiştir. Nerede kapitalizm var ise orada işçi sınıfı da vardır. Aynı zamanda orada işçi sınıfının sınıf mücadelesi de vardır. Ve bu mücadele kapitalizme karşı bir mücadeledir. Bu işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki objektif çelişkinin getirdiği bir gerçektir. Türkiye'de bir kapitalist sınıf var ise ki, varlığı muhakkaktır, işçi sınıfı da objektif olarak vardır ve kapitalizme karşı mücadele etmektedir. Milli demokratik devrim döneminde de kapitalizm kökten sökülüp atılmayacağı için bu mücadele mevcuttur. Ancak işçi sınıfının sınıf mücadelesinin varlığı, atılacak devrimci adımın antikapitalist mücadele olması demek değildir. Çünkü mücadelenin genel gelişimi, kapitalizme karşı mücadeleye yönelmemiştir.

Sosyalistler işçi sınıfının parçasıdır. Bugün sosyalistler neden milli demokratik devrim önümüzdeki ilk aşamadır diyor? Çünkü sosyalist Türkiyenin kurulması işi, sosyalistlerin asıl hedefidir. Ama,

devrimci teorinin ışığında somut tahlilden hareket ederek diyoruz ki, Türkiye'nin sosyalizme giden yolu milli demokratik devrim mücadelesinden, milli kurtuluş savaşından geçer. Sosyalistler sosyalizm uğruna mücadele etmeleri için dir ki, Türkiye halkları için milli demokratik devrim stratejisini tes-

bit etmişlerdir. Burdan açıkça anlaşılması gereken nokta, sosyalistlerin anti-kapitalist mücadele bayrağını açmalarının sosyalist Türkiyenin kurulmasını geciktireceği gerçeğidir. Emperyalizmin kovulması gibi gerçeklere aykırı bir hayal peşinde işçi sınıfını ve onun en yakın müttefiklerini sürüklemek, devrimci hedefi saptırmak ve baş düşmanı olan emperyalizmi ikinci plana itmek demektir. Baş düşman emperyalizmin ülkeden tam olarak süpürülmesi sağlanmadan, ülkenin bağımsız ve demokratik bir ülke durumuna getirilmesi gö-

revi başarılmadan, sosyalizmi bağımlı bir ülkede düşünmek emperyalizmin vesayeti altında bir sosyalizmi önermek demektir. Bu opportunizmin Türkiye'ye has yeni biçimlerinden biridir. Baş düşmanı tesbit eden ve buna karşı olan

bütün sınıf ve tabakaları milli bir cepheye toplamayı amaç edinen sosyalistlerin esas görevi elbette ki, sosyalizm uğruna mücadeledir. Ama sosyalistler ortak düşmana karşı bir cepheye toplanan bütün sınıf ve tabakaların objektif hedefinin sosyalizm olmadığını bildikleri için, ortak düşmana karşı mücadelede azami hedeflerini değil, asgari hedeflerini, yani milli demokratik devrim hedeflerini koymuşlardır. Bu sınıf ve tabakalara anti-kapitalist hedeflerin konması sosyalistlerin sosyalizm uğruna mücadelelerinin bir gereğidir. Ve Selik bunu asla kavrayamamaktadır.

Selik broşürün küçük burjuvazi konusundaki görüşlerini, bilimsel sosyalist tahlilden uzak sayıyor. Ona göre küçük burjuvazinin «aşağı - orta - sınıf bölüğü», yani «küçük imalatçı, dükkancı, zanaatçı, köylü bütün bunlar», devrimci değil «tutucudurlar», «yukarı orta sınıf», ise, hedefi büyük burjuvaziye gelmek olan, toprak ve ser-

Mehmet Selik'in yazıları

Geçen hafta içinde İstanbul 4. Ağır Ceza Mahkemesinde Mao Tse Tung'un «Yeni Demokrasi» adlı kitabı hakkında açılmış olan dava bakıldı. Bu dava ilginç bir safhaya gelmiş bulunmaktadır.

Sosyal Yayınlar Yayınevi sahibi Enver Aytakin'in avukatı Ziya Nur, kitabın Mihri Belli tarafından çevrildiğini ve Mehmet Doğu müstear adının Belli'ye ait olduğunu ispat eden bir delili mahkemeye sunacağını iddia etmiş ve şöyle demiştir:

«Siyasal Bilgiler Fakültesi Doçentlerinden Mehmet Selik, Emek dergisinde Mihri Belli aleyhinde yazdığı bir yazı serisinde dava konusu «Yeni Demokrasi» kitabında müstear olarak görünen Mehmet Doğu'nun sanık Mihri Belli olduğunu ve bu adı Belli'nin müstear ismi olarak kullandığını yazmıştır.

Mihri Belli, Mehmet Selik'in bu yazdıklarını tekdüz etmemiş ve böylelikle Mehmet Doğu adı-

nın kendisine ait olduğunu zımnen kabul etmiştir. Emek dergisinin söz konusu sayılarını sanık Belli aleyhine delil olarak Mahkemeye sunacağız...»

Bu iddia karşısında Mihri Belli, söz alarak şunları söylemiştir: «Mehmet Doğu benim müstear adım değildir. Mehmet Selik'in yazısını tekdüz etmemiş olmam doğruluğunun kanıtı sayılamaz. Basında sık sık aleyhimize yazılar çıkıyor. (Hem sağcı gazetelerde, hem oportünist dergilerde). Bunların hepsini tekdüz etmeğe kalkarsak, işimizi, gücümüzü bırakmamız gerekecek. Aytakin'in avukatının Emek dergisindeki Mehmet Selik'in yazılarını aleyhinde delil olarak göstermesi bir bakıma isabet oldu. Enver Aytakin burada dava konusu kitabın el yazılı çevirisini hiç bir değişiklik yapmadan, olduğu gibi bastırıp yayınladığını söylemiştir. Oysa Emek dergisi yazıları bizim çevirilerden bazı kısımları çıkardığımızı iddia et-

Devrim mücadelesi nın davasıdır

Seyhan Erdoğan

maye sahipleridir. Selik bu görüşleri Marx'a dayandırıyor ve bunu yaparken marksizmin özünü de anlamadığını gösteriyor. Tarihin belli dönemlerinde, belli somut şartlarda atılacak devrimci adımlar vardır, ve her kim bu devrimci adıma katılmıyorsa o devrimci dir. Küçük burjuvazi sürekli olarak eriyen ara bir sınıf niteliğindedir. Bu nedenle bu sınıfın çeşitli kesim ve tabakaları arasında değişik nitelik gösteren eğilimler vardır. Küçük burjuvazinin bir kesimi feodaliteden tam olarak arınmamış iken, bir kesimi de burjuvaziye daha yakındır. Burjuva devrimleri döneminde küçük burjuvazinin feodaliteye yakın kesimi tutucu bir nitelik gösterdiği halde, burjuvaziye yakın kesimi ilerici bir nitelik göstermiştir. Öte yandan, küçük burjuvazinin sürekli olarak mülksüzleşen kesimi proletaryaya daha yakındır. Marx, bu konudaki tahlillerini bu gerçeklere dayandırmıştır. Manifeste'ye Marx'ın bu konudaki görüşleri açık seçiktir.

Bugünün Türkiye'sinde, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı millî demokratik devrim mücadelesi. ne her kim katılıyorsa, o devrimci.

dir, çünkü, Türkiye toplumunu ileri götürecektir bir adıma katkıda bulunmaktadır. Bugünün Türkiye'sinde, hangi sınıf ve tabakalar emperyalizme karşı mücadeleye katılmanın objektif şartlarını taşıyorlarsa, onlar görünüşte devrimci olmasalar bile, özünde devrimci nitelik taşıyor demektir. Bu devrimci nitelikleri, emperyalizmle olan objektif uzlaşmazlıkları ölçüsünde artar. Türkiye'de üretim güçlerinin gelişimi engelleyen güçler, emperyalizmin ve ortakları, ve onların hakimiyetinde olan üretim ilişkileri.

leridir. Türkiye'de küçük burjuvazi bütün kesimleri dahil emperyalizm ve ortaklarına karşı çıkar çatışması içinde bulunmaktadır. Ve bu ölçüde devrimcidir.

ler. Bu kesimleri de apaçık sıralayalım. Az topraklı (kısmen yarı proleter olanlar vardır), ve orta topraklı köylüler, küçük esnaf ve zanaatkarlar, küçük burjuva bürokrasisi.

Bu konuya bir daha dönelim: Marx'ın küçük burjuvazinin belli kesimlerini gerici ve tutucu olarak nitelmesi doğrudur. Zira bunlar, kapitalizm geliştikçe, proleterleşmektedirler. Ve proleterleşmeye karşı mücadele etmeleri de tarihsel açıdan gerici bir tutumdur. O halde, biz küçük burjuvazinin devrimci niteliğinden söz ederken, onların bu gerici niteliğini inkâr mı etmiş oluyoruz? Hiç de değil. Mao, Çin toplumundaki sınıfları tahlil ederken mülk sahibi köylülerin, usta zanaatçıların, küçük aydınların, ortakçı köylülerin, fakir köylülerin, küçük zanaatçıların çıkarlarının ve gezginci esnafın devrimci niteliklerinden söz eder. Bu konudaki elindeki kıstas ise, küçük burjuva ve yarı-proleter tabakaların devrime karşı objektif olarak takınmaları muhtemel tutumlarıdır. Örneğin ortakçı köylülerin toprak talepleri ve gitgide düşen

mücadelelerini desteklemek ve küçük burjuvazinin millî ve demokratik mücadelesini işçi sınıfının devrimci öncülüğünde yürütülmesini sağlamaktadır.

Gelelim, emperyalizm - ağa-komprador üçlüsünün sözcüğünü ve uşaklığını yapan «Amerikancı bürokratlara», Örneğin çoğunluğu «serbest meslek sahibi» olan «AP»

li parlamenterlere, şirket müdürlerine, gerici aydınlara, gazeteci vs ye. Bunlar Selik'in sandığı gibi küçük burjuvaziye dahil değil, doğrudan doğruya işbirlikçi burjuvaziye dahildir. Nasıl ki bir sosyalist, üretim süreci içinde, işçi olmadan da, işçi sınıfının bir parçasıdır, bir «bürokrat», da üretim süreci içinde, olsa da olmasa da, emperyalizm - işbirlikçi - burjuva ortaklığının bir parçası olabilir. Bunları küçük burjuvazi içinde asla «nütala» etmek gerekir. Yerleri düşman saflarıdır. Selik'in memur-proleter adını verdiği küçük bürokratlar, küçük memurlar, ilkokul, ortaokul, lise öğretmenleri öğrenciler ilerici aydınlar vs küçük burjuva sınıflarıdır ve millî demokratik devrim mücadelesinde dost sayılırlar.

«Selik broşürün işçi ve köylü emekçi sınıflara, sınıf olarak hemen

niç bir görev tanımadığını iddia ediyor. Bu iddiaya cevap olarak, broşürden sadece şu cümleleri aktaralım: Gerek demokratik devrim aşamasında gerekse onu izle. (Lütfen sayfayı çeviriniz)

yazıları ihbar sayıldı

mektedirler. Gerçekten dava konusu çeviri kitapta Atatürk'e ait bir pasaj bulunmamaktadır.

«Yeni Demokrasi» broşürü 1974 yılında biz Askerî Cezaevindeyken şimdi ölmüş bulunan arkadaşımız Ferit Teksoy tarafından

findan çevrilmiştir. Ferit Teksoy'un, bizim için çok ilginç olan bu pasajı atlamış olduğunu hiç sanmıyorum. Dosyadaki el yazısı, çevirinin hem yayımlanan kitapla, hem Fransızcasıyla birlikişi tarafından karşılaştırılması talep ediyorum. Bu karşılaştırma sonucunda Ayte-

kin'in huzurdaki beyanının doğru olup olmadığı anlaşılacaktır.»

Biz de ekleyelim ki, böyle bir karşılaştırma sonucunda Emek dergisi yazarları dahil oportünistlerin, çevirilerden hiç değilse bu kitaptan kasıtlı çıkartmalar yapıldığı yolundaki isnatlarının aslı olup olmadığı anlaşılacaktır.

Bilindiği gibi Mihri Belli aleyhinde İstanbul 5. Ağır Ceza Mahkemesinde de (İlhan Selçuk ve Vahap Erdoğan ile birlikte) 142. maddeyi ihlalden bir dava açılmış bulunmaktadır.

Ve gene bilindiği gibi bu dava Behice Boran'ın Belli ile Selçuk'u bir açık oturumda «silâh» olarak ihbarı üzerine açılmıştır. Bu sefer de bir başka davada Boran'ın kafadarı Mehmet Selik, ihbar niteliğinde yazılardan ötürü, Belli'ye karşı tahrîk gösterilmiştir.

İşte oportünistlerimizin yürekler acısı hali.

hayat şartlarına karşı, proleterleşmeye karşı mücadeleleri bir bakıma gerçekten tutuculuk ve gericiliktir. Fakat, Çin'deki devrimci adımı atılmaları da devrimcilerdir.

Selik küçük burjuvazi üzerinde Marx'ın görüşlerinin mekanik bir yorumunu yapıp, Türkiye'de küçük burjuvazinin çeşitli kesimleri üzerine somut hiç bir sonuca ulaşmıyor. Türkiye'deki devrimci mücadele de bunların yeri neresidir? Sosyalistlerin bu kesimlere karşı tutumu nedir? Bu sorulara cevap vermiyor. Küçük burjuvazinin nüfus içinde büyük ağırlığı teşkil ettiği Türkiye gibi bir ülkede bu sınıf tahlil, devrimci niteliklerinin doğru tesbit edilmesi, sosyalistlerin bu sınıfa karşı tutumu büyük büyük önem taşır. Bizce küçük burjuvazinin bütün kesimleri millî demokratik devrime objektif olarak katılabilirler. Bu devrimci nitelikleri, maddî hayat şartlarının bozulması oranında artar. Görevimiz, küçük burjuvaziye siyasî bilince vermek, demokratik

yecek olan sosyalist devrimde, proletaryanın en devrimci sınıf olarak devrimci çizgiyi sonuna kadar izlemesi, ve tarihsel gelişmeye damgasını vurması mukadderdir." (Millî Demokratik Devrim Broşürü sayfa 17)

Selik'in belli bir bütünlüğü olmayan ve ne dediği fazlaca anlaşılmayan tezatlarla dolu yazısının da değinilecek noktalar bunlar.

Selik, millî demokratik devrim broşürünü eleştirme işine girişmenin ciddi bir iş olduğunu kavramalıydı. Ve sonra, düşünmeliydi: Türkiye'nin önündeki devrimci

mücadelesinin aşamasında broşürde düşman olarak tesbit edilen sınıf ve tabakalar doğru tesbit edilmiş midir? Bu düşmanlara karşı mücadele edecek güçler doğru tesbit edilmiş midir? Buna cevabı evet ise, (ki evettir) gene düşünmeliydi, bu güçlerin bu düşmana karşı olan mücadelesine ne ad verilebilir? Tarihte bu mücadelelere ne ad verilmiştir? Bu mücadele millî kurtuluş mücadelesi, millî demokrasi devrim mücadelesi değil midir?

Selik eğer broşürün özünü kavramış olsaydı, bu soruları düşünürken, doğru cevabını da verecekti. Ama o, başta bu özü farkında olmaçan kabul etmiş ve sonunda ille de antikapitalist mücadele deyiş çıkmıştır.

Selik'in yazısının belli bir fikir bütünlüğü olmadığı için ulaştığı sonuçlar da anlam taşımıyor. Örneğin, işbirlikçi-burjuvazinin mahiyeti üzerinde broşürün görüşleri doğrudur diyor ve sonra da sonuç kısmında işbirlikçi sermaye sınıfının ekonomik ve politik gücünün artması emperyalizmden bağımsız bir oluşumdur diyor. İşbirlikçi sermaye, teriminin başındaki işbirlikçi, terimini Selik ne sanıyor? Sermayenin işbirlikçi niteliğini hangi güçler getirmiştir? Bir başka toplumsal güçle işbirliği yapmadan, sermaye işbirlikçi olamaz. Bu güç uluslararası sermayedir. Türkiye'de ve dünyanın her yerinde işbirlikçi sermaye emperyalizmle işbirliği sonunda doğmuştur. Emperyalizm işbirlikçi sermayenin ebesidir. Türkiye'de kemalist devrimin kapitalistleşme çabası başında, devlet eliyle millî burjuva yaratmak gelmişti. Asker-sivil bürokrat kadrolardan bu ticaret ve sanayi burjuvası saflarına epeyce transfer oldu. Ve ne zaman ki, Amerikan emperyalizmi (özellikle 1946 ve sonrası) Türkiye'ye el attı, işte o zaman gerek bu ticaret ve sanayi burjuvasından, gerek toprak ağalarından gerekse de bürokrat kesiminden bir işbirlikçi sermayeler grubu yaratıldı. Beslendi ve büyütüldü.

Selik'in bir diğer ulaştığı sonuçta şu "Türkiye'nin emperyalizme açılması sorumluluğu işçi ve köylü emekçi sınıflar (ve bir kısım aydınlar dışında) diğer bütün sınıf ve tabakaların hepsinin sırtında dır." Selik objektif gerçeği suçlama vesilesi sayıyor. Eğer Selik mantığını kullunursa, işçi ve köylü emekçileri de "sorumlu, tutarız. Neden örgütlenip de bu gidişe dur demediler diye idealist bir soru sorarız. Oysa ki, tarihsel gerçekler suçlamalarla tahlil edilemez. Türkiye'nin yeniden emperyalizmin kucağına düşmesinin sebebi küçük-burjuva milliyetçiliğinin öncülüğünde verilen anti-emperyalist ve demokratik mücadelenin kesin ve kalıcı zaferlere ulaşamaması objektif gerçeğidir. Türkiye için o zaman da bugün de iki yol vardı. Ya emperyalist sistem içinde kalmak, ya sosyalist sisteme geçmek. Bağımsız kapitalist bir ülke olmak treni çoktan kaçırmıştır. Onun içindir ki, millî demokratik devrim mücadelesi dünya proleter devrimlerinin bir parçasıdır. Onun içindir ki, sosyalistlerin millî demokratik devrim mücadelesinde millî cephenin kurulması göreviy-

le işçi sınıfının örgütlenmesi bilinçlenmesi görevi başbaşa yürür.

Selik, Türkiye'nin emperyalist bağlardan kurtulması ancak sosyalist devrimi başaracak emekçi sınıfların yapacağı iştir diyor. Anti-emperyalist mücadelede ana kuvvet işçi sınıfı ve topraksız az topraklı fakir köylü kitleleridir. Ancak bu mücadeleye küçük-burjuvazinin diğer kesimleri de orta köylü, esnaf, zanaatkarlar asker-sivil aydın vs. de objektif olarak katılacaklardır. Bu mücadele emperyal-

lizme çelişkisi olan bütün sınıf ve tabakaların mücadelesidir. Proleter ve yarı proleter kitleler bu ortak mücadeleyi, Selik'in düşüncüğü gibi sadece kendileri değil, bütün millî sınıf ve tabakalarla birlikte yürüteceklerdir. Bunun tersini önermek, millî kurtuluş cephesi saflarını zayıflatmak, emperyalizmin ekmeğine yağ sürmek, sosyalist Türkiye'nin kurulmasını geciktirmek demektir.

Millî Eğitim Bakanına açık mektup

Sayın Bakan,

13 ve 14 Aralık günleri Türkiye radyolarından yayınlanan pek "pathétique" demecinizi dinledim. TRT Kanununun adaletsiz bir hükmünün verdiği yetkiye dayanarak tek taraflı olarak kamu o-yuna empoze etmeye kalktığınız görüşünüze ve tehditlerinize, müsaade ederseniz, bu yurdun sorunları üzerinde söz sahibi olan bir vatandaş sifatiyle, yine kamu oyu önünde (biraz daha küçük bir kısmı da olsa), cevap vermek istiyorum. Sanırım bu hareketimin Per-sonel Kanununa, Basın Kanununa, Cemiyetler Kanununa, Ceza Kanununa ve ANAYASA'ya aykırı bir yönü yoktur!

Önce şunu söyleyim ki, bahis konusu konuşmanızda, çürümüş ve çöküş halinde bir düzenin bahtsız temsilcilerinin telâşını ve ecele faydası olmayan korkusunu sezdim...

Konuşmanızda öğretmenleri kanunlara saygılı olmaya davet ediyor ve boykotun kanuna aykırı olduğunu söyleyerek onları kanunî müeyyidelerle tehdit ediyor, "sonra sizi ben bile kurtaramam" di-yorsunuz. Şimdi sizden içtenlik le soruyorum, sayın Bakan:

Atatürk düşmanı ve uygarlık düşmanı karşı-devrimcilerin çabaları sayesinde, emperyalizmin temsilcileri ile işbirlikçiler için bir cennet, emekçi halkımız için bir cehennem haline gelmiş olan yarı-sömürge, yarı-feodal ülkemizde gerçek burjuva demokrasinin kö-tü bir müsveddisi olan sahte bir Filipin tipi demokrasi uygulanır-ken;

Egemen sınıfların ve temsilcilerinin kışkırttığı ve desteklediği irtica cinayet üstüne cinayet işler ve sorumlular buna seyirci kalır-ken;

Amerikan emperyalizmi milleti-mizin kanını bir mutlu azınlık hariç, sülük gibi emerken, bütün yer üstü ve yer altı servetlerimiz yabancılarla peşkeş çekilirken;

Ekonomik ve dış politikamız milletimizin kendi öz çıkarlarına göre değil, yabancıların ve özellik-le dünya halklarının en büyük ve amansız düşmanı olan Amerikan emperyalizminin çıkarlarına göre saptanırken;

Emekçi halkımız, her türlü sosyal güvenlikten yoksun bir halde, günden güne artan hayat pahalılığının pençesinde inim inim inlerken;

60 000 öğretmenimiz 450 lira aylıkla boğaz tokluğuna çalıştırılır ve zaman zaman bu gülünç parayı bile vaktinde alamazken;

Ama öte yandan, üç milyarlık boğaz köprüleri projeleri ve büt-çeden özel teşebbüse aktarılan yüz milyonlarla sosyal adalet ve den-geli kalkınma ilkeleri göz göre gö-re çiğnenip servetlere servet, yok-sulluklara yoksulluk katılırken;

Barış gönüllüleri ve yabancı uzmanlarla millî eğitimimiz yozlaş-tırılır, kontrolsüz Kuran kursları ve lâikliğe aykırı İmam Hatip Okulları ve din dersleriyle genç ku-şaklarımızın hurafelerle beyni yıkanır, Atatürk ve çağdaş uygarlık düşmanlığına, obskürantizme or-tam hazırlanırken;

18 milyon köyümüz ve 2 milyon çocuğumuz okulsuz ve nüfusumu-zun yarısından fazlası alfabesiz-ken;

Kotarılan Anayasa tâdilleri ile vatan hainleri affedilir, fakat namuslu solcu, yani halktan ve e-mekten yana aydınlar faşist kanun maddelerine dayanılarak zindan-larda çürütülürken;

Dünyaca tanınmış Mahmut Ma-kal'larımız, Fakir Baykurt'larımız, ve Behzat Ay, Tevfik Yılmaz, Yusuf Korkut, Hüseyin Akşit, Ömer Serin, Özer Yıldırım, vb. vb. vb. gi-bi yüzlerce pırlıl pırlıl, Atatürkçü, toplumcu ve devrimci, ülkücü öğ-retmenlerimiz insafsızca kıyılır veya istifaya zorlanırken;

DANIŞTAY KARARLARI UY-GULANMAZKEN;

Devrimci Cumhuriyet Savcılarını öldürmeye teşebbüs eden ege-men sınıf köpekleri caniler yakalanmazken;

Ve bunlar gibi daha nice nice, sayılmakla bitip tükenmez haksız-lıklar, adaletsizlikler toplumumuzu kemirirken;

Siz hangi kanundan, hangi de-mokrasiden bahsediyorsunuz, sa-yın Bakan?

Günden güne bilinçlenen ve güç lenen yurtsever öğretmenlerimiz elbette radyolardan kendilerine hitab eden sesin kimin sesi olduğunu anlayacaklar ve boykotlarına yığıtçe devam edecekler, tam bağımsız ve gerçekten demokratik bir Türkiye yaratmak amacıyla yönelen ve bütün millîci güçleri sinesinde toplayan büyük kavgaya bu suretle güçlü bir katkıda bulunacaklardır. Çünkü mevcut koşullar içinde, boykot kanuna aykırı bir hareket olmak şöyle dursun, tam tersine, Anayasamızın ve bü-yük Atatürk'ün direktiflerinin emrettiği kutsal bir direnişten, devrimci bir görevin yerine getirilme-sinden ve tüm emekçi halkımız a-dına kahramanca bir şahlanıştan başka bir şey değildir.

Bunu böylece bilin, ve öğret-menlere tehditler savuracağınıza hiç değilse onların ve millî eğitim davamızın sorunlarına çare bulmaya çalışın, ve bu düzen içinde buna imkân bulamadığınız takdirde, ve tarihe ve milletimize karşı büyük bir sorumluluk ve vebalin yükünü taşımak istemediğiniz takdirde bir an önce görevinizden istifa edin.

Saygılarımla,

Şiar Yalçın
Cumhuriyet Savcısı

Genel öğretmen boykotunun ön değerlendirilmesi

Fakir BAYKURT
Kenan KELEŞ

Basın ve Yayın Organlarına:
Örgütlerimizin 15 Aralık'ta başlattığı dört günlük genel öğretmen boykotu dün bitmiştir.

TÖS ve İLKSEN olarak biz iki öğretmen örgütü, 10 Aralık'ta basına verdiğimiz bildirimlerle isteklerimizi kamu oyuna ve hükümete birer kere daha duyurduk. Sorumlu hükümet yetkilileriyle, bu bildirimlerde belirtilen ölçüler içinde görüşmeye hazır olduğumuzu açıkladık. Fakat hükümet önerdiği biçimde bizimle görüşme yolunu tutmadı ve isteklerimizi kabul etmedi. Bu tek doğru yolu izlemek yerine, birçoğu 27 Mayıs Anayasasından önce yürürlüğe konmuş hattâ ta Osmanlı döneminde kalmış olan kanun maddelerindeki ceza hükümlerini öne sürerek, öğretmenleri yıldırma istemiş, bununla da kalmayıp TRT yayınlarına, anlaşılması güç bir gerekçeyle yasak koymuştur.

Boykotumuz sona erdikten bir gün sonra, bir çok öğretmen idari ve adli kavuşturma altında bulunuyor. Fakat buna aldırıyoruz. Anayasayı, Hükümet yetkililerinden çok iyi bilen bağımsız yargıçlarımızı inanıyoruz. Dört günlük boykot, öğretmenlerimiz ve ülke için önemli kazançlarla sonuçlanmıştır. Bizi ilgilendiren de budur. Son dört gün içinde önemli politik ve idari kayıplara uğrayan hükümet, sorunlarımıza zaptiye azırlığı kafasıyla eğilmekten ister vazgeçsin ister vazgeçmesin, bugün, değilse yarın bu gerçekleri mutlaka kavrayacaktır. Bu gerçekleri kavrama ve gereğini yapma, hükümetin, millete karşı görevlerinin bir yanını meydana getirmektedir.

Boykotun genel Sonuçları Özetle Sunlardır:

1. Şu anda bütün Türkiye'de çıkartılan öğretmen sorunları üstünde toplanmıştır. 10 Aralık'ta kamu oyuna açıklanan isteklerimiz halk yığınlarının bilincine de ulaşmıştır. Bu istekler, kısa bir süre sonra, karşı konması imkânsız kitlesel istekler olarak, dört günlük ihtar boykotumuzun hiç sayılacağı daha önemli ölçü ve biçimlerde tekrar tekrar ortaya çıkaracaktır.

2. Boykotumuz ilk bakışta, sadece 156.000 kişilik bir öğretmen kitlesini ilgilendirir görünmektedir. Gerçekte ise, okul çağındaki çocuğu olan milyonlarca aileyi öncelikle, bunlar dışında kalanları da derece derece etkileyen demokratik bir uyarma eylemidir genel öğretmen boykotu...

Dört gün boyunca Türkiye'de herkes, sendikalarımızın çizdiği çerçevede temel eğitim sorunlarımızla ve bu sorunların sınıksızlığıyla yakından ilgilenmiş, düşünmüş ve yeni bir tavır geliştirmiştir.

Boykotumuz, İstanbul gibi büyük şehirlerden en uzak köylerimize kadar bütün toplumu saran kitlesel bir hareket, devrimci nitelikte bir kitle eğitimi olmuştur. Sadece bu eğitsel kazanç bile, okulların kapanmasıyla meydana gelen zorunlu zararı elli katıyla karşılayacak değerdedir.

3. Dört gün boyunca, özellikle köylerde çalışan meslektaşlarımız, çevreleriyle yoğun bir tartışma ve fikir alış verişinde bulunmuşlar; sorunlarımızı çevrelerinde en iyi biçimde anlatabilmek için tekrar tekrar düşünmek zorunda kalmışlar; bugüne kadar ağırlığı altında kendilerinin de ezildikleri maddi mesleki ve sosyal koşullar hakkında eksik almış olan bilgi ve bilinçlerini biraz daha geliştirmişlerdir.

Boykot süresince AP teşkilatının ve onun kanat gerdiği gerici güçlerin halk üzerindeki kışkırtıcı çabalarına rağmen, olay çıkan yerlerde AP millitânlarının dışındaki halktan olumsuz davranışların gelmemiş olması, temel eğitim ve yurt sorunlarıyla boykot hareketimiz konusunda öğretmenlerin çevrelerini uyarma görevinde şimdiye kadar gösterdikleri başarının açıkça ortaya çıkmış bir kanıtıdır. Başta köylülerimiz olduğu halde, halkımızla öğretmenlerimiz arasında derin uyumsuzluk ve ayrıklar bulunduğuna ilişkin görüşlerin yanlışlığı da anlaşılmıştır. Kısaca boykotumuz, öğretmenlerimize, çevreyle kaynaşma konusunda yeni deneyler ve bilgiler kazandırmıştır, ki bu da bize çok önemlidir.

4. Dört günlük boykot boyunca öğrenciler de aktif olarak kendilerini yetiştiren öğretmenler safında yer almışlardır. Öğrencilerle öğretmenler arasında derin ayrılıklar bulunduğu iddiaları, öğrenci-öğretmen birliğinin canlı belirtileri önünde boşa çıkmıştır.

5. Boykotumuzun bize en önemli kazancı; öğretmenlerimizin ortak davalarını yürütme konusunda, birlikte hareket edebilme yetisidir. Bu konudaki gelişmeler, yer yer çok somut ve canlı görünüşler içinde ortaya çıkmıştır. TÖS ve İLKSEN; boykot hareketi içinde birleşme ve egemen güçlerin öğ-

retmen kitlesini bölme politikasını boşa çıkarma kararını aldıkları gibi, yurdun bir çok köşelerinde Milliyetçi Öğretmenler Derneği adındaki sözde milliyetçi ve besleme derneklerin tabelaları indirilmiş, kapıları kilitlenmiş, üyeleri örgütlerimize katılmaya başlamıştır. Boykotumuz, Millî Eğitim Bakanlığının öğretmen saflarında yürüttüğü bölücü çabaların iç yüzünü açığa çıkarmıştır. İskenderun'da TÖS, İLKSEN, Öğretmenler Derneği ve Milliyetçi Öğretmenler Derneği başkanları hükümetin şiddetine hep birlikte göğüs germişler ve hep birlik açığa alınmışlardır. Boykotumuz, öğretmen saflarını bölmek isteyenlerin çok işine yaramayan bilinçsizlik ortamına geniş ölçüde son vermiştir. Boykot öncesi dönemde hiç bir örgüte girme-yen öğretmenler de örgütlenmenin değerini kavramışlar, yığınlar halinde örgütlenmeye başlamışlardır. Hareketimizin sendikası öğretmenlerce de desteklenmiş olması en olumlu ve birleştirici sonuçlardan birisidir. Türkiye öğretmenlerinin büyük çoğunluğu, bundan böyle tek bir örgüt halinde etkinliklerini sürdürecektir.

6. Dört günlük boykot, Türkiye'de öğretmenlerin yalnız olmadıklarını da ortaya çıkarmıştır. Hareketimiz, baştan sona bütün devrimci kuruluşlar tarafından en etkin biçimde desteklenmiştir. Orta ve Yüksek öğretimde öğrenciler «Destekleme Boykotları»yla hareketimize katılmışlar; Üniversite öğretim üyeleri, ilk ve orta öğretimdeki meslektaşlarının yanında yer almışlar; köylerden ve fabrikalardan binlerce destekleme telgrafı alınmış; asistanlar düzenledikleri fakülte boykotları ile hareketimize yardımcı olmuşlardır. Öğrenci velileri de çok değerli yardımlarını esirgememişler, OkulAile Birlikleri geniş ölçüde destekleyici çaba harcamışlardır. Türk-Persen, kamu kesiminde çalışanların dile getirdiği mesleki ve sosyal istekleri anlamayanlara karşı bir genel memur boykotu yaptığı zaman bu noktayı daha iyi değerlendireceğiz. Yığın örgütlerinin yanında, toplumuzun en etkin kurumu içinde boykotumuz çok olumlu yankılar yapmıştır. Haberlerimizin duyurulmasında TRT'nin uğradığı ilk gündeki baskı, öğretmenlerimizi habersiz bırakmıştır. Bu kanunsuz baskı önledikten sonra TRT yeniden tarafsız bir tutum içinde görevini yapmıştır. İlerici basına boykotumuza gösterdiği ilgiden dolayı bu-

tün öğretmenler teşekkür borçludurlar.

Boykotumuz, bütün ilerici ve devrimci güçleri olumlu ve etkin bir çalışma birliği ortamına kavuşturmuştur. Bütün devrimci güçlerin önemini kavramakta birleştiği Genel Öğretmen Boykotundan bu güçlerin çıkarmaları gereken çok değerli dersler bulunmaktadır.

7. Hükümetin tâ baştan beliren yanlış tutumu, somut sorunlarımıza belirli çözümler getirilmesini bugün için engellemiştir. Fakat kısa bir süre sonra, aynı hükümet, muhalefetin de desteğiyle bugün sırt döndüğü öğretmen isteklerinin, yarın daha büyük güçlerle ortaya atılmaması için, oylama ve ödünç verme politikasına sarılmak zorunda kalacaktır. Kısa zamanda görüşmeye yanaşmadığı isteklerimiz, kendisi bakımından en kolay ve en olanaklından başlamak üzere yerine getirme yoluna girecektir. Ancak, biz bileceğiz ki, yakın gelecekte öğretmenlere birtakım kolaylıkların sağlanması, hükümetin öğretmenlerden yana geçtiği anlamına gelemez. Ve gene bileceğiz ki, hükümet bu yola girdiği takdirde, bunu, şimdi sona ermiş olan güçlü hareketimizin etkisiyle yapmış olacaktır.

Boykotumuz bitmiştir, ama devrimci meslek savaşımız bitmemiştir. Halkın ve bizim isteklerimiz ortadadır. Türkiye'nin temel eğitim sorunları, kamu personeli sendikacılığının önündeki antidemokratik engeller ortadadır. Hükümetin sorunlara iyi niyetle eğileme-şinden dolayı ortada kalan istekler, artık yalnız öğretmenlerin değil, dört günlük boykot hareketimizden sonra halkımızın ortak istekleri olmuştur. Halkımızın bilincine nakşolmuş olan bu isteklerin bundan böyle de en uygun anlatım biçimine kavuşması ve gerçekleştirilme yolunda hareketlere yol açması, gerçek demokrasi'nin kaçınılmaz bir gereğidir.

Nasıl ki, dört günlük uyarma boykotumuz Anayasa çerçevesi içinde demokratik bir anlatım biçimi olarak başlamış ve son bulmuşsa, ortada kalan ve halkımızın geniş kesimlerinin benimsediği isteklerimizin bundan sonra yol açacağı hareketlerimiz de, öyle, gerçek demokrasi'nin gerekleri olacaktır. Bunu sorumlu hükümet ve onun sözcüleri kavramayabilir. Fakat bizce halkımızın anlamış olması daha önemli bir sonuçtur.

haklarında açılan tahkikat Öğretmenlerin mücadele azmini kıramaz

TÖS Genel Merkezi 19.12.1969 tarihinde bir bildiri yayınlarak boykot sonrası durumu değerlendirmiştir.

GENEL ÖĞRETMEN BOYKOTU- NUN SONUÇLARI ANAYASA MAHKEMESİNE GİDİYOR

Bütün Okullarda Derse Başladık:
Bütün yurttaki ve bütün okullarda uygulanan dört günlük genel öğretmen boykotunun sonunda, bu sabahтан itibaren dersler başlamıştır. Öğretmenlerimiz sendikal disipline tam olarak uymuşlar, bazı bölgelerde açıklanan «Süresiz boykot» istekleri, şimdilik, Genel Merkezlerin uygun bulacağı bir zamana ertelenmiştir. Genel Merkezlerimiz, Hükümetin ve Meclislerin, öğretmen sorunlarına hızla eğilmesini beklemektedir. Temsilcilerimizin görüşleri alınmak suretiyle, yurt sorunlarının bütünü içinde Eğitim ve Öğretmen sorunlarını çözecek kanunlar çıkarılmadığı takdirde, yeni boykotlar düşünülecektir.

Valiliklerin, Merkezden aldıkları direktife uyarak ve İller Kanununun yazılı yetkilerini kullanarak işten el çektirdiği öğretmen sayısı 2000'e yaklaşmıştır. Bunlar hakkında Danıştay nezdinde dava açılması için gerekli hazırlıklara başlandı. İlgili bütün belgeleri dün

gece birer acele telgrafla şubelerimizden istedik. İşten el çektirme işlemlerini bir an önce Danıştay'a götürüp iki istem öne süreceğiz. Biri yürütmenin durdurulması, biri de işten el çektirme kararlarının iptali.

Öte yandan 31 Aralıkta aylıklarımızı alamıyacak olan arkadaşlarımız için gerekli tedbirleri düşünüp, bunların plânlanmasına geçmiş bulunuyoruz. Örgütlerimiz, ilke ağızda mevcut maddi olanaklarını bu işe yatıracaktır. Şayet gene de açık kalırsa onu da, şubelerimizden ve üyelerimizden sağlayacağız. Halk, açılacak geniş bir kampanyaya katılma isteklerini Boykot Merkez Komitesine ulaştırmaya başlamıştır.

Kampanyalar Açılıyor :

Şimdiden Hatay'da, Yozgat'ta, Antalya'da, Ege bölgesinde birer kampanya açılmış bulunmaktadır. Yozgat'ta adın, boykota karşı bir yürüyüş yapılmıştır. Yozgat Milliyetçi Öğretmenler Derneğinin düzenlediği yürüyüş sönük geçmiş, veliler ve öğrenciler yürüyüşe katılanlara gülmüştür. Kortej, saptanan amaca varmadan dağılmıştır.

Yozgat'lı öğretmenler yaptıkları

bir toplantıda beşer liralık sendika ödentisinden başka, derhal onar lira dayanışma ödentisi veremeyi kararlaştırmışlardır. Hatay halkı örgütlenerek, üç bankada açılan hesaplara bağış yatırmaya başlamıştır. Ankara, İzmir, Bursa, Erzurum, Antalya ve İzmir'de benzer girişimler başlamıştır. Örgütlerimiz bu kampanyaları tasvip etmiştir. Hepsinin bir lede toplanması ve açıldaki öğretmenlere paylaştırılması işlemleri de hemen yapılacaktır.

Diğer yandan Adalet Bakanlığının, Cumhuriyet Savcılıklarının, yıldıırım telgrafla verdiği direktif üzerine, şube yöneticilerimiz hakkında adli koğuşturmalar başlamış bulunmaktadır. Her yerde mahkemeye çıkabilen arkadaşlarımız ve avukatlarımız, hükümetin, öğretmen boykotuyla ilgili olarak öne sürdüğü bütün cezalandırıcı mevzuatın Anayasa'ya aykırı olduğunu öne sürmüşlerdir. Asliye Ceza Mahkemeleri nezdinde yapılan bu itirazlar, Anayasanın 151. maddesine göre «Ciddi, görüldüğü takdirde, dava Anayasa mahkemesine götürülecektir.»

Çerkesköy Adliyesinin

Öncü Kararı :

İlk itiraz Çerkesköy Asliye Cezasına yapılmış ve davanın Anayasa Mahkemesine götürülmesi is-

teği «ciddi, bulunarak kabul edilmiştir. Dün gece telefonla aldığımız habere göre, Çerkesköy Asliye Ceza Yargıcı, durumun Anayasa Mahkemesine götürülmesine karar vermiştir.

Çerkesköy Savcılığının Mahkemesine verdiği görüş aşağıdadır:

«Anayasamızın başlangıç hükmünde yer alan devletimizin sosyal niteliği ve devlet personelinin sendikalaşmasını öngören sair hükümleri ile 47. maddede yer alan grev serbestisi amir hükmüleri nazara alınarak geniş anlamıyla işveren niteliğini kazanmış bulunan devlet ile sendikalı kamu personeli arasındaki toplu sözleşme ve grev münasebetlerini engelleyen Anayasamızın başlangıç hükmü ile 47. maddesine aykırı düşer ve devletimizin sosyal niteliğini zedeleyen, özellikle 27 Mayıs öncesi 1924 tarihli münhasıran çok partili siyasi demokrasiye atılmış veren esprisinin devamı niteliğindeki 275 sayılı kanunun 14 ve 22. maddeleriyle 657 sayılı kanunun 27. maddesinin iptali zımında iş bu dava dosyasının Anayasa Mahkemesine gönderilmesi hususundaki talebimizin ciddi görülerek benimsenmesi, meseleyi müstehire süresinin bitmesinden sonra gereğinin takdir ve karara bağlanması ve duruşmanın icrası talep olunur. 18.12.1969.

Bütün bunlar Hükümetin ciddi ölçüde politik kayıplara uğradığının belgeleridir. Beklenir ki, bir an önce makûl demokratik ölçülere dönlün; dört günlük öğretmen boykotunun geniş eğitsel yanıyla kavranarak, mesele daha da fazla alevlendirilmesin.

Boykot Merkez Komitesi

Kırklarelinde gençlere baskı

Öğretmenlerin boykotunun ilk günü duvarlara ve yollara «Bağımsız Türkiye», «Halka Dönük Eğitim», «Mustafa Kemal'in öğretmenleriyiz» şiarlarını yazdıkları iddiasıyla polis, Kırklareli'de devrimci gençleri yakalamak istemisi, eline geçirdiği Zeki Diren'i Emniyete alarak gözdağı vermek istemiştir.

Devrimci gençlerin Kırklareli'de yürüttükleri devrimci mücadeleyi çeşitli baskı metotlarıyla sürdürmek amacıyla güden polis, her şeye rağmen öğretmenlerle gençlerin dayanışma içinde, birlikte hareketlerine engel olamamış, gençler dağıttıkları bildirilerle ve eylemleri ile öğretmenlerin yanından yerlerini almışlardır.

SOSYALİST LİTERATÜRDE TERİMLER ve KAVRAMLAR

«Teori ve pratik»

«Teoriyi ihmal eden pratizme saplanır, körler gibi davranır ve karanlıklar içinde yürür. Pratiği ihmal eden ise dogmatizm içinde donar kalır, artık kafası tın tın öten bir doktrinerden başka bir şey değildir.» (1)

«Gerçekten de teori, devrimci pratiğe bağlanmış değilse, konuşmaz, amaçsız bir hale gelir; aynı şekilde, eğer devrimci bir teori pratiğin yolunu aydınlatmıyorsa, pratik kör bir pratik olur.» (2)

«Bilgi kazanmak isteyen dünyayı, yani gerçeği değiştirme pratiğine bizzat konmalıdır. Armutun tadını bilmek isteyen, yiyerek, armudu değiştirmek zorundadır. Devrimin teorisini metotlarını bilmek isteyen, devrime katılmak zorundadır. Bütün gerçek bilgi dolaysız denemelerden doğar.» (3)

«...Harekete katılmak yerine kollarını bağlayıp seyretmekle marksizmi doğru olarak ve derinlemesine öğrenme, hazmetmek mümkün değildir... Yalnız devrimci pratik kapitalist toplumun gerçeğini keşfetmek imkânını sağlar, çünkü yalnız devrimci pratik bu toplumu dönüştürmeye, bu toplumun içinde hareket ettiği koşulları değiştirmeye niyetlenir; ve yalnız devrimci pratiğin gerçeğe ihtiyacı vardır, çünkü doğru bir teori olmanın başına başarıya ulaşamaz.» (4)

«Materyalizm şu ya da bu biçimde parti zihniyetini varsayar; materyalizm her olayın değerlendirilmesinde, belirli bir toplumsal grubun görüşünü açıkça ve hiç bir şüpheye meydan vermiyecek biçimde benimsememizi zorunlu kılar.» (5)

Zamanımızda bu grup devrimci proletaryadır.

Objektif olmak, bütün teorileri reddetmek demek değildir; sosyal gelişmenin süreçlerine uygun bir teoriyle yetinmektir. Bu uygunluk ancak sosyal pratikle denetlenebilir; bu pratik sosyal gelişme süresini yaratmaz, ona ancak yardım eder... (6)

Vb.. Bu konularda daha geniş bilgi edinilmesinde yarar vardır. İlgili kitaplara başvurulmasını salık veririz.

- (1) Felsefenin Temel İlkeleri Sol Yayınları s: 196.
- (2) Aynı kitaptan naklen: Stalin: Leninizmin İlkeleri.
- (3) Mao-Çe-Tung. Teori ve Pratik s. 14
- (4) Felsefenin Temel İlkeleri, s: 196
- (5) Felsefenin Temel İlkeleri, s: 196
- (6) Felsefenin Temel İlkeleri s: 197

Almanya

Türk Öğrenci

Federasyonu 8

Genel Kurulu bildirisi

50 yıl önce verilmiş olan emperyalizme karşı milli kurtuluş savaşına rağmen, Türkiye, bugün Amerikan emperyalizminin NATO gibi saldırı paktları, milyarları bulan dış borçları ve kapitülasyon niteliğindeki ikili anlaşmaları ile yeniden emperyalizmin ağına düşmüş bulunmaktadır.

Bu durum, Türkiye'de bütün ilerici ve millîci sınıf ve tabakaların TAM BAĞIMSIZLIK uğruna mücadele vermesini zorunlu kılmaktadır. Devrimci Türk Gençliği bu mücadelenin ayrılmaz bir parçası olarak kendisine düşen sorumluluğunun gereklerini devrimci eylemlerle yerine getirmektedir.

Ne var ki emperyalizme sırtını dayayan egemen çevreler bu mücadelenin ön saflarında kavgaya veren gençleri polislerine kursunlatmakta, Atatürk anıtının önünde 6. Filoya karşı tam bağımsızlık yürüyüşü yapanların üzerine atılmış halk kitlelerini saldırtarak polisle işbirliği halinde öldürtmektedir. Devrimci öğrenci örgütleri anayasal hakları olan siyasî kanaatlerini belirttikleri için kapatılma yoluna gidilmektedir.

Kendisini Türkiye'deki tam bağımsızlıktan yana bütün güçlerin sürdürdüğü ana devrimci eylemin ayrılmaz bir parçası sayan ATÖF ve onun çatısı altında toplanan öğrenciler de benzer baskılar altında tutulmak istenmektedir. Anayasaya aykırı bir yönetmeliğe dayanılarak alınan KEYFİ KARARLARLA yurtsever öğrenci arkadaşlarımız, «millî menfaatlere aykırı davrandıkları» gibi iğrenç suçlamalarla öğrenimlerini yarıda kesip, yurda dönmeye zorlanmaktadır.

Genel Kurulumuz, M. E. Bakanlığının bu türlü keyfî kararlarının hedeflerinden biri olan HAKKI KESKİN'i tekrar ATÖF Başkanlığına getirerek, onun kişiliğinde TAM BAĞIMSIZLIK ve Anayasasının ilerice özünü gerektirdiği GERÇEK BİR DEMOKRASİNİN mücadelesini yeren arkadaşların yanında olduğunu, Almanya'daki Türk öğrencilerini temsil eden örgütün en üst organı olarak belirtmeyi görev bilir.

ATÖF, bugüne kadar sürdürdüğü devrimci mücadelesini, Almanya'daki Türk işçilerinin yanında daha büyük bir azimle sürdürmeye kararlıdır.

YAŞASIN TÜRK HALKININ VE TÜRK ÖĞRENCİLERİNİN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!

A.T.Ö.F.

VIII. Genel Kurul Başkanı
SERMET SAYIN

Gaziosmanpaşa ilçe kongresini Proleter devrimcileri kazandı

14 Aralık günü Gaziosmanpaşa İlçesi Kongresi yapıldı. Bilindiği gibi, Gaziosmanpaşa İstanbul'da işçilerin yoğun olduğu semtlerden biridir. Kongreden bir gün önce İl Haysiyet Divanının beş üyeyi cezalandırdığı öğrenilmişti. Kongrede bu arkadaşlara Haysiyet Divanından gelen mektuplar okundu. Dört arkadaş hakkında bir yıl geçici ihraç, bir arkadaş hakkında da kesin ihraç kararı vardı. Bunlar ilçenin en faal üyeleriydi. Suçları, İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneğinde çalışmaları idi. Kararlar 2 Aralık'ta alınmıştı. 14 Aralık'ta (Kongre günü) üyelere resmen bildirilmişti.

Delegeler, Haysiyet Divanı meselesinin konuşulması için gündeme bir madde eklediler. Yapılan konuşmalarda kendilerinin bilimsel sosyalizme adanmış olan arkadaşlarına parti çapında bir düşmanlık olduğu, kararın faşist bir karar ol-

duğu, partiyi mahveden Sadun Arın'ın cezalandırılmazken, Gaziosmanpaşa ilçesindeki işçilerle uğraşıldığı, Haysiyet Divanının hayasiz olduğu ifade edildi ve durum şiddetle kınandı. Bazı delegeler, bu arkadaşların delegelik haklarının Kongrece tanınmasını dahi önerdiler. Beşiktaş ilçesinden Cemile Çerçel de, Kongrenin isteği üzerine, Yıldız Devlet Mimarlık - Mühendislik Akademisindeki cınayet konusunda bilgi veren, partinin bu konuda neden sessiz ve pasif kaldığını anlatan bir konuşma yaptı.

Teklifler maddesinde proleter devrimcilerinin hazırlandığı oldukları, partinin birliğinin ve gelişen sosyal mücadeleye öncülüğünün sağlanması için tedbirler ihtiva eden önerge kabul edildi. Siyasî konuşmalar maddesinde oportünist görüşlerin etkisi altında olan delegeler ve proleter devrimci dele-

geler konuşular. İlçede en sağcı görüşlerin sözcüsü olan Aybarcı Sezai Söğütlü, keskin devrimci laflar ihtiva eden bir konuşma yaptı. Fakat ilçede kalan birkaç oportünist, iyice tecrit oldular. Kongre başkanı Fahri Ergin de söz alarak, doğru devrimci çizgiyi savundu.

Kongrede Gaziosmanpaşa İlçesinin oportünizmin ideolojik etkisinden kurtulmağa çalıştığı ve proleter devrimci saflarda yerini aldığı görülüyordu. Bunun için gerekli teorik silâhlanmayı gerçekleştirecek proleter devrimci çizgi de bir yönetim kurulu seçildi. İl delegasyonuna da büyük çoğunlukla proleter devrimci arkadaşlar seçildiler.

Yönetim Kuruluna şu arkadaşlar seçildiler: Şerafettin Oktay, Hasan Yıldız, Sadullah Kendir, Niyazi Usta, Şevket Çalışkan, Fahri Ergin, Mustafa Adalı.

Taylan'ın katili neden yakalanmıyor?

İçişleri Bakanının son basın toplantısı bu soruyu bir kere daha ortaya atmak gerektiğini kanıtlamıştır. İçişleri Bakanına göre kaatil henüz tesbit edilmiş değildir. Polis tarafından aranmakta, hem de harıl harıl aranmakta, fakat bir türlü yakalanamamaktadır. İçişleri Bakanlığı'nın bu türlü kaatilin kim olduğunu sığır sultanı dahi duymuş, öğrenmiştir. Öğrenemiyenler, anlaşlan, İçişleri Bakanı ve savcılardır. Onlara da biz öğretilim.

Taylan Özgür, İçişleri Bakanlığına bağlı Emniyet Genel Müdürlüğünün memurlarından; daha açık ifade etmek gerekirse, İstanbul Emniyet Müdürlüğü İkinci Şube memurlarından İhsan Çakır'ın tabancasından çıkan kurşunlarla ölmüştür. Taylan Özgür'ün öldürülmesini seyreden polisler kaatilin değil, yaralı Taylan'ın peşine takılmışlar, kaatilin kaçmasına göz yummuşlardır. Şimdi kamu o-

yu önünde ve her yazımızı per-tavatsızla didik didik eden savcılarının dikkatine sunarak şu iddiaları (ihbarları) öne sürüyoruz:

1 — Taylan Özgür'ün kaatili, görgü tanığı olan Necmi De-

2 — Kaatil, görgü tanıklarının kesin ifadelerine göre Emniyet 2. Şube memurlarından İhsan Çakır'dır.

3 — Taylan'ın öldürüldüğü gün, olay yerinde görevli olan diğer polisler görevlerini yapmamış, kaatilin peşine düşmemişlerdir.

4 — Taylan'ı yaralı olarak yakalayan polisler, hemen hastahaneye götürcekleri yerde, bilinmeyen bir yerde bir buçuk saat oyalanmışlar, böylece tıbbî müdahalenin vaktinde yapılmamasını önliyerek ölüme sebebiyet vermişlerdir.

5 — Tahkikatı yürüten savcı, 3 görgü tanığının kesin ifadelerine rağmen ve sanığın aksini

ispat edememiş olmasına rağmen, sanki hakkında herhangi bir işlem yapmamıştır.

6 — Bu iddialarımızı noterden tasdikli ifadelerle her zaman ispata hazırız. Kaatili adaletle teslim edilinceye kadar tekrarlayacağız.

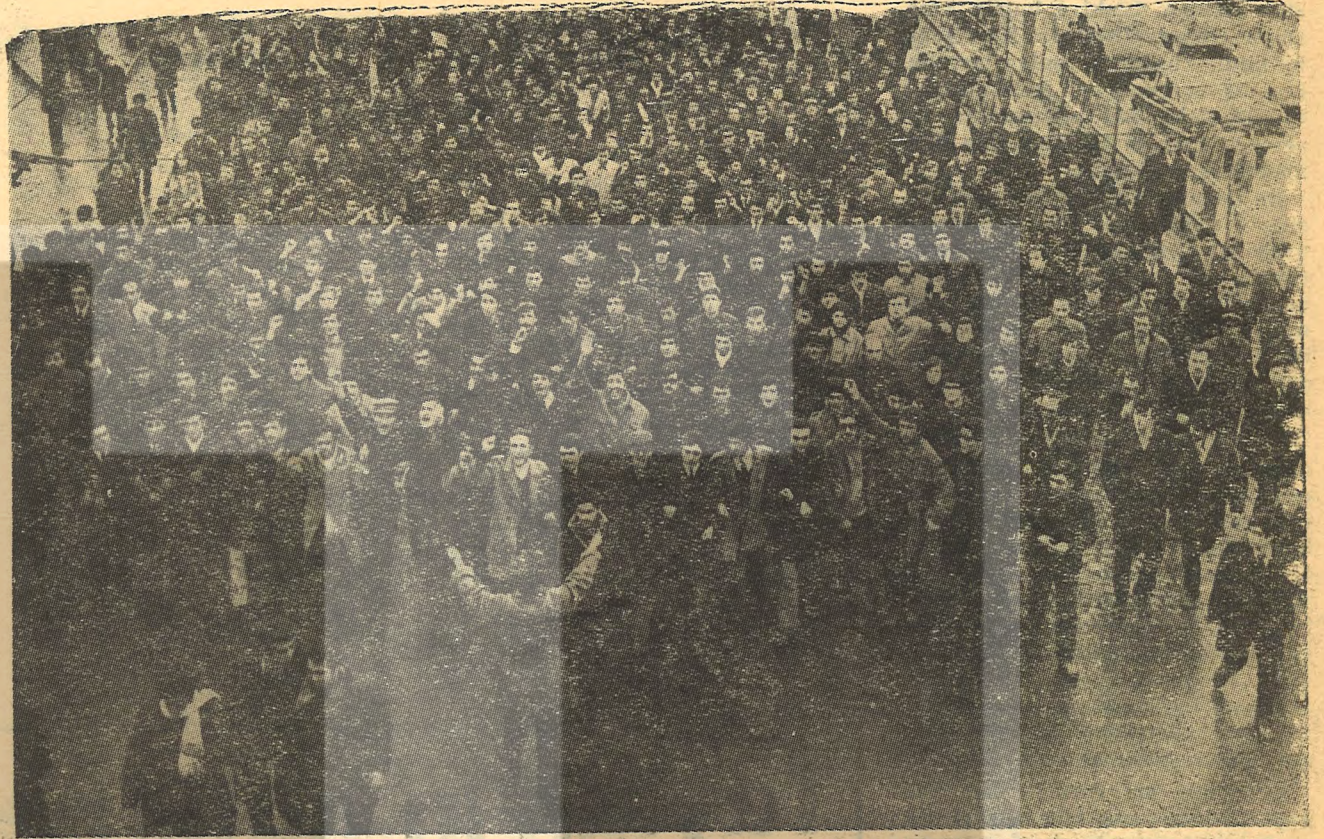
İzmir yiğit devrimcilerin kanlarını akıtan 6. Filo'ya zindan olacaktır!

Amerikan emperyalizminin Ak. deniz'deki silahlı gücü olan 6. Filo gene limanlarımızda. Türkiye halkının düşmanı olduğu açık seçik belli olan ve her geliş olaylara sebep olan ünlü filo mutad ziyaretlerinden birini daha yapmaktadır.

Emperyalizm, dünya üzerindeki proleter devrimci hareketin ve ilerici güçlerin kavgasıyla gittikçe gerilemekte ve kençi yenilgisini kendini hazırlamaktadır. Türkiye'de de durum bundan farklı değildir. Limanlarımıza gelen Amerikan 6. Filosu ilk başlarda protesto gösterileriyle karşılanmamış ve hattâ hayranlıkla izlenmişti. Ama millî demokratik mücadelenin güçlenerek bütün millîci sınıf ve tabakalara yayılması sonucu protestolarla karşılanmaya başlanmış ve artık istenmiyen, ve düşmanlığı kesin olarak bilinen bir unsur haline gelmiştir.

Çağımız, emperyalizme karşı ve rilmekte olan millî kurtuluş savaşları ve sosyalist devrimler çağıdır. Türkiye halkının kavgası bu genel ve temel doğrudan ayrı olarak düşünülemez. Proleter devrimcinin yapması gereken, bütün dünyada zayıflatılmasına çalışılan emperyalizme burada da, kendi şartlarımız içinde gereken darbeleri a nında ve kesin olarak indirmektir.

Proleter devrimci hareketimizin temel gücünü teşkil eden işçi sınıfımız ve köylüler, bugün anti-emperyalist eylemlere gereken ağırlığını koyamamaktadır. Dolayı

Halkların baş düşmanı emperyalizme bütün gücümüzle karşı koyalım.

sıyla gençlik hareketleri bu protesto hareketine öncülük etmekte ve diğer sınıf ve tabakaları oldukça önemli bir oranda etkilemektedir. Bunun en önemli misali gençlik hareketlerinin yayılmasıyla varılan Ankara ve İstanbul'daki anti-emperyalist gösterilerdir.

Amerikan emperyalizmine karşı

şı verilen kavganın amacı, gençlik olarak en bilinçli ve yiğit kesim olarak yapmamız gereken Amerikan emperyalizminin 6. Filosuna ve onun askerlerine karşı yılmadan direnmektir. Vedat Demircioğlu, Ali Turgut Aytac, Duran Erdoğan bu kavgaya uğruna korkmadan canlarını verdiler. İzmir'deki kardeşlerimiz de bunu yapmaktadırlar. Amerikan askerleri İzmir'de rahat dolaşamaz olmuşlardır. Gençler, polis saldırılarına karşı korkmadan direnmektedirler. Polis, onları tahta coplularla coplamakta ve nezarethanelere atmaktadır. Buna karşılık kavgamız umulanın aksine güçlenmekte ve gelişmektedir. Nitekim, İzmir'deki protesto gösterilerine Ankara'dan ve İstanbul'dan yüzlerce genç kardeşimiz katılmıştır. Kavgamız yavaş yavaş yurt sathına yayılmaktadır. Gençlik, halka Amerikan emperyalizminin ne menem bir şey olduğunu anlatmaktadır. Kimlerin halktan yana, kimlerin halka karşı oldukları kesin olarak belli olmuştur. Gerici güçler ittifakını kırmak bizim temel görevimizdir. Bu ittifakın kurulması uğruna ölenler bizim kardeşleri, en yiğit kavgaya arkadaşlarıdır.

Amerikan emperyalizmine karşı

olan mücadelenin temeli bütün millîci sınıf ve tabakaları işçi sınıfının önderliğinde bir millî kurtuluş hareketine sokabilmektir. 6. Filonun bu gelişindeki temel görevimiz de budur. Protesto hareketleri doğal olarak en heyecanlı ve yiğit olan kesimden, gençlik kesiminden başlayacaktır ama, esas görevimiz bütün millîci sınıfları bu kavganın içine sokabilmektir.

Gençlik İzmir'de Amerikan emperyalizmine karşı yiğitçe direnmektedir. Bu kavgaya bütün millîci sınıf ve tabakalara yayılmaktadır. Bütün millî kurtuluşçular bu hareket içinde gereken yerlerini almışlardır. Amerikan emperyalizmine vurulan her darbe millî kurtuluş hareketlerinin dünya üzerinde yayılması ve sosyalist devrimlerin çağının hızlanmasını getirmektedir. Amerikan emperyalizminin yenilgisi başlamıştır. Bu yenilgiyi hızlandıralım. Bu silâhlarımızla emperyalizmin en zayıf noktasına yükselelim. Bağımsız Türkiye kavgasını doruğa yükseltecek eylemler koyalım.

Defede çeğiz!

Birmanya'da halk savaşı

←DÜNYA OLAYLARI

Geniş halk kitlelerinden destek alan Birmanya Halk Ordusu ve halkın silâhlı kuvvetleri Birmanya Komünist Partisinin öncülüğünde gerilla savaşını sürdürmekte ve gerilla üsleri alanlarını bütün ülkeye yaymaktadır.

Gerici Ne Win kliğinin ülkede ki faşist yönetimi Birmanya'daki politik ve iktisadi krizi sertleştirmiştir. Gerici Ne Win kliği Amerikan Emperyalistlerinin desteği ile Birmanya'nın çeşitli bölgelerinde halkın silâhlı kuvvetlerine karşı, karşı devrimci bir "kuşatma ve imha" harekâtına girişmiştir. Geçen Mart ve Nisan aylarında, gerici klik, Birmanya Komünist Partisini "kuşatma ve imha" için gerici birlikler sevk etmiştir. Üs bölgesindeki Pegu dağlık bölgesinde halk kitlelerinin geniş desteğinden yararlanan halkın silâhlı kuvvetleri iki haftadan fazla süren bir savaştan sonra düşmanı yenmiş ve gerici Ne Wan kliğinin cinayet planlarını boşa çıkarmıştır. Bugün halkın silâhlı kuvvetleri Pegu dağlık bölgesinde eskiden olduğundan çaha güçlüdür. Gerilla üsleri güçlendirilmekte ve üs alanları yaygınlaştırılmaktadır. Nisan ayının sonuna doğru gerici Ne Win kliği Birmanya Komünist Partisinin halk silâhlı kuvvetlerine ve Karen milliyetçi güçlerine İrrawaddy deltasında saldırılarını artırmıştır. Düşman, bölgeye 88 tümenini yollamış ve hücum botlarıyla desteklenen tümen, "kuşatma ve imha" harekâtına girişmiştir. Karen milliyetçi güçleriyle birlikte halkın silâhlı kuvvetleri saldırgan düşmana karşı kahramanca döğüşmüştür. Şimci artık halkın silâhlı kuvvetleri karşı saldırıya geçerek düşman birliklerine vurmakta ve haberleşme hatlarını imha etmektedir. Harekât mayıs ayında da devam etmiş ve halkın silâhlı kuvvetleri ile Karen milliyetçi güçleri gerici klığın petrol tanklarını, polis karakollarını, nakliye araçlarını, ve askerî taşıt araçlarını tahrip ve imha etmişlerdir.

Arakan, Tenasserim ve Sihan eyaletlerinde, Kuzey Birmanya'da ve diğer bölgelerde halkın silâhlı kuvvetleri ve çeşitli milletlerden güçler düşman karakollarına, düşman taşıt ve haberleşme hatlarına saldırılarda bulunarak zaferden zaferden koşmaktadır. Tenasserim dağlık bölgesinde halkın silâhlı kuvvetleri gerilla üssü alanlarını sürekli olarak yaygınlaştırmışlardır. Diğer yandan gerici Ne Win kliğinin kontrolü altındaki

Mergui ve Tavoy arasındaki haberleşme hatlarını kesmişlerdir. Mayıs ayında halkın silâhlı kuvvetleri, gerici hükümetin Mergui dolaylarındaki kauçuk plantasyonlarına saldırarak önemli miktarda malzeme ele geçirmiştir. Haziran ayında ise Tavoy dolaylarında düşman işgali altındaki üç köyü ele geçirmişlerdir. Mayıs ayında Mon milliyetçi silâhlı kuvvetleri Mudon kentine taarruz ederek onu ele geçirmiş, aynı zamanda gerici hükümetin önemli miktardaki savaş malzemesine el koymuş ve muzafferce çekilmiştir.

Geniş halk kitlelerinin desteğini sağlayan halk savaşı bütün güçlüklerin üstesinden gelecek ve nihai zafere ulaşacaktır.

Vietnam'da son durum

Amerikanın Vietnam'da sürdürdüğü saldırı savaşı son günlerini yaşıyor. Kahraman Vietnam halkının kan ve can pahasına kazandığı özgürlüğünü koruma azmi yanında emperyalizmin çelişkisi ve dünya kamu oyununun tepkisi Nixon'u geri çekilmeye zorladı. Sena

to yetkilileri ve başkan Nixon dahil Amerikan askerlerinin çekileceğini hafta içinde bir kaç kez açıkladılar. Başkan Nixon 8 Aralıkta yaptığı radyo konuşmasında, Paris görüşmelerinin sonuçları ne olursa olsun Vietnam savaşının sona erdirileceğini söyledi. Yillardır süren savaş bir yandan Amerikan ekonomisi için zorunlu bir savaşı,

fakat diğer yandan bu savaş için yapılan harcamaların ekonomiyi enflasyonist bir baskı altına aldığı da gözlerden kaçmayacak kadar belirgindi. Yoksul ve işsiz Amerikalıların gösterileri giderek gelişiyor ve savaş aleyhtarlarının gösterileri ile birleşme eğilimi gösteriyordu. Ekonomik krizler ancak iktisatçıla

rın dahiyâne kurnazlıklarıyla geçitiriliyordu. Bu durumda Veitnam savaşı için bir yeni çözüm yolu bulunması gereği ortaya çıktı. Başkan Nixon'da "Savaşın Vietnamlaştırılması" sözünü ederken işte bu yeni çözüm yolunu ortaya koyuyordu. Yani emperyalizm bir yandan zorunlu olarak çekiliyor, fakat öte yandan gözden çıkarılmadığı Vietnamı, hain Saygon kuvvetlerine teslim ediyordu. Amerikan kuvvetleri bu sırada pasifikasyona hız verdiler. Köylüler kamp-larda ve şehirlerde toplanıyor ve böylece Milli Kurtuluş Cephesi gerillaları kitle desteğinden yoksun bırakılıyordu. Amerikan birlikleri böylece ufak gruplar halinde geri çekilecekti. Fakat yine de "CIA tipi hizmetler ve hava kuvvetleri Başkanı Thieu'nün hizmetinde Saygon'da kalacaktı." Bu işin iki üç yıl uzaması öngörülmüyordu. İş süruncemeye sokan bu oyunlar karşısında Paris'teki görüşmelere katılan geçici İhtilâl Hükümetinin sözcüsü, Amerika ve müttefiklerinin geri çekilmeleri için altı aylık bir süre tanıdıklarını açıkladı. Bütün kuvvetlerin geri çekilmesi için yeterli olan bu süre sonunda ülke yabancıardan temizlenmezse "Amerikan saldırı savaşının" kesin yenilgesine kadar savaşacaklarını açıkladı.

EMPERVALİZME KARŞI DÜNYA HALKLARI

■ Çin Halk Cumhuriyeti ile Güney Yemen arasındaki ilişkiler gelişmektedir. Çin Halk Cumhuriyeti ile Güney Yemen hükümetleri arasında 4 Aralıkta Aden'de imzalanan protokole göre Çin, Güney Yemen'e tıbbi araç ve ilaç yardımında bulunacaktır. Protokole, Çin'i temsilen Güney Yemen'deki Çin elçisi Liu Çao Ten ve Güney Yemen Sağlık Bakanlığı Müsteşarı Muhammed Salih Ahmet imza atmışlardır.

■ Malezya'da gerici rejimin baskısı ve işsizlik artmaktadır. 6 Aralık tarihinde Malezya İhtilâlçilerinin radyosunda yayınlanan bir makalede bildirildiğine göre Rahman Razak klığı, basını ve siyasi alanda geniş halk kitlelerini ağır bir baskı altında tutmaktadır. Makalede bildirildiğine göre 1966 yılında 36 bin kişi olan işsizlerin sayısı 1967 de 128 bini bulmuş ve geçen yıl 200 bin kişiyi aşmıştır. Kaydı bulunmayan işsizlerin sayısı ise 600 bin kişiyi bulmuştur.

■ Bolivya'da öğrenciler ABD büyük elçisini istenmeyen adam ilan ettiler. Bolivya başkenti La

paz'da üniversite öğrencileri ABD'nin yeni Bolivya büyükelçisi Victor Siracusa'yı istenmeyen adam ilan etmişlerdir. Bolivya öğrencileri yayınladıkları bildiriye Bolivya hükümetinden Siracusa'yı ülkenin dışına çıkarmasını istemişlerdir. Siracusa'nın CIA teşkilâtının ajanlarından biri olduğu ve Bolivya'ya büyük Amerikan tekeli Gas Oil Company tarafından özel olarak gönderilmiş olduğu belirtilmektedir.

■ Uluslararası Af Örgütü'nün İngiltere şubesinin yayınladığı bir rapora göre çeşitli dünya ülkelerinde binlerce sendikacı, faaliyetlerinin yasa dışı olduğu gerekçesiyle tutuklu bulunmaktadır. Rapora göre sendikacıların sayıca en çok tutuklu bulunduğu ülkelerin başında Endonezya gelmekte ve ülkedeki sendikacılar yargılanmaksızın hapse atılmış bulunmaktadır. Raporda Endonezya dışında İspanya, Portekiz ve Yunanistan'da da çok sayıda sendikacının hapsedildiği belirtilmektedir. Rapora göre Güney Afrika'da işçilerin sendikaya girme hakları bile yoktur.

Proleter sosyalizmi ve Kürt meselesi

Türkiye'nin emekçi halkının
(hem doğudaki hem batıdaki)
özgür bir vatandaşta
insanca yaşama olanağını temsil etme
durumunda olan
bütün devrimler
emperyalizmin "böl ve hükmet"
parolasına karşı
uyanık davranmakla yükümlüdür.

En tutarlı yurtseverliği, en derin anlamlı vatan sevgisini temsil eden proleter devrimci hareketin kürt meselesinde tutumu bellidir:

Biz, resmî istatistiklerde ikibuçuk milyon bula Türkiye Kürtlerinin durumu, bir ulusal mesele olarak, millî demokratik devrimin bir meselesi olarak, bilim ve Türkiye'nin gerçekleri ışığında ele almayı bir devrimci görev saymaktayız.

Bunu yapmamak bizce, tehlike karşısında başını kuma gömdüğü söylenen dev ve kuşunun gafletine düşmek olur. Emperyalistler, yeraltı zenginlikleri bakımından çok zengin olan bu bölgeyle çok yakından ilgilenmektedirler. Ve hiç şüphe yok ki bu meseleye emperyalizmin getireceği "çözüm", hem Türk halkı için, hem Kürt halkı için bir felâket olacaktır.

Türkiye'nin emekçi halkının (hem doğudaki, hem batıdaki) özgür bir vatandaşta insanca yaşama olanağını temsil etme durumunda olan bütün devrimciler, emperyalizmin "böl ve hükmet", parolasına karşı uyanık davranmakla yükümlüdürler. Onlar Amerika'nın başı çektiği emperyalizmin tasarladığı "çözüm planları"na karşı, bu meselede kendi devrimci çözümlerini getirmekle ve Türkiye'deki bütün devrimci çevrelere ülkenin çıkarına olan bu çözümleri kabul ettirmekle yükümlüdürler.

*

Bu düşüncelerle Kürt meselesini millî ve demokratik çözüme bağlamanın şart olduğu inancındayız.

Türkiye topraklarında başlıca iki etnik grubun; Türklerin ve Kürtlerin yaşadığı gerçeğini ifade etmek, Türkiye halkının birliğini ve beraberliğini sarsmaz; tersine doğu halkı ile batı halkı arasındaki birlik ve dayanışmayı güçlendirir. Biz Sivas Kongresinde de, Lozan'da da Türkiye'de Misakı Milli sınırları içinde iki kardeş kavmin Türklerin ve Kürtlerin yaşadığını bütün dünyaya ilân ettik. Bu davranışımız; emperyalizmi bir millî kurtuluş savaşında, dünya tarihinde ilk defa olarak, yenilgiye uğratmamıza ve sonra da konferans masasında dünyanın en güçlü sömürücü ülkelerini bu yenilgiyi imzalarıyla tasdik etmelerine engel olmadı. Tam tersine Kürt kavminin varlığını teslim etmemiz, bizi tarihimizin en karanlık günlerinde Türklerin ve Kürtlerin dayanışmasını perçinleyen bir etken olmuştur.

Asimilasyon politikasının benimsenme-

sine sebep olan etkenler ne olursa olsun, bu politikanın, Türkiye Halkının birliğini darbeleyen bir politika olarak; ülkenin doğusu ile batısı arasında kaynaşmaya engel, derin ayrıklara sebep olan bir politika olarak; ve zaten başarısız kalan ve ancak emperyalizmin işine yarayan bölücü bir politika olarak terk edilmesi gerekir.

Asimilasyon politikası doğuda anti-feodal mücadeleyi, Kürt köylüsünün özgür vatancaş payesine yükseltmeyi hedef tutan demokratik mücadeleyi baltalamıştır. Doğudaki bu durum ayrıca bütün Türkiye'de gerici güçlerin karşı devrimci eylemi ne bir dayanak olmuştur.

*

İçinde yaşadığımız tarihî dönemde biz Kürt meselesinin çözümü yolunda şunları öneriyoruz:

"Biz, Sivas Kongresinde, Lozan'da olduğu gibi, Türkiye'de kardeş Kürt topluluğunun varlığını kabul etmenin ve merkezi, laik bir cumhuriyet maarifi denetiminde, Kürtlere kendi anadillerini kullanma olanağını sağlamanın, emperyalist fesat kaynaklarını kurutacağı, Türklerle Kürtler arasındaki tarihî kardeşlik bağla-

rını, ulusal birliği daha da güçlendireceği inancındayız. Buna paralel olarak, bütün ülkeyi kapsamına alan köklü bir toprak reformu ve bu reforma paralel olarak atılacak demokratik devrim doğrultusunda adımlar, ülkenin bu geri bölgesini, feodal ilişkilerden arındıracak derebey ve şeyh sömürü ve tahakkümüne son verecek, Doğunun çilekiş toprak emekçisini toprak köleliğinden kurtaracak, onu vatandaş payesine ulaştırmış özgür köylü durumuna yükselecek, özgür köylünün bu bölgede de toplumsal gelişmeye ağırlığını koyabilmesi olanağını sağlayacaktır. Ayrıca sınıf ya-

tırımlar alanında, Türkiye'nin Batısıyla Doğusu arasında eşitliğin gerçekleştirilmesi, Doğuda işçi sınıfının gelişmeye yol açacak ve devrimci gücün, Doğuyu gerilekten kurtarmada önemli bir etken olabilir. Bu şartları yaratacaktır. Bu, Doğuda, Türkiye'nin tam bağımsızlığının gerçekleştirilmesiyle beraber millî demokratik devrimin belli başlı görevlerinin yerine getirilmesi demektir ve Doğuyu biricik demokratik, biricik devrimci ve aynı zamanda (gerçek milliyetçilik anlamında) biricik millî politika budur." (1)

Belirtmenin gereği yok ki, böyle bir politikayı ancak gerçekten millî gerçekten demokratik bir iktidar başarıyla uygulayabilir. Yani böyle bir politika uğruna mücadele Türkiye halkının bağımsızlık ve demokrasi uğruna mücadelesine paralel düşen bir mücadeledir. Ve bu biricik doğru politikanın uygulanmasından yana olan kimsenin yeri ancak devrimci saflar olabilir.

*

Kürt halkını bu saflardan uzaklaştırma, bu halka şöven duygular aşılama yolunda yoğun çabalar vardır. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin kışkırttıkları çabalar... Ve gene, yeteri kadar devrimci uyanıklık gösteremediğimiz durumlar da vardır. Evvelki sayımızda dış haberler sütünde verdiğimiz bir haber, bizim gerek Barzani hareketi gerekse Irak'ta iktidar da bulunan Baas partisinin sağ kanadı hakkındaki görüşümüzle tam olarak çelişen bir görüş açısından kaleme alınmış bir haberdir.

Türk Solu 84 üncü sayısında bir okuyucunun bize yönelttiği sorulara cevabında Barzani hareketine karşı ihtiyatlı tutumunu, ama asla olumsuz diye nitelendirilemeyecek olan tutumunu belirtmiştir. Iraktaki iktidar hakkında ise (ki bu iktidar Baas partisinin sağ kanadının iktidarındır) bizim proleter devrimci açıdan kayıtsız şartsız olumlu bir tutum takinamız için bir sebep yoktur.

Söz konusu haberin sayfalarımızda yer alması bizim devrimci uyanıklık bakımından yetersizliğimizin anıtidir. Bunu göz önünde tutarak gerekeni yapacağız.

(1) (Mihri Belli, "Millet Gerçeği", Aydınlık, 7 Nisan 1969)

TÜRK SOLU

TÜRK SOLU : Haftalık Gazete * Sahibi: Şerif Tekben * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Bora Gözen * İdare Yeri, Yazışma ve Abone Adresi: Divanyolu Cod. No. 83/3 - Sultanahmet/İstanbul, Telefon: 27 39 61 * Ankara Temsilciliği: Ahmet Say * Dizgi: Yüksel, Başkı:

Dilek Matbaası * İstanbul Dağıtımı: Fuat Büte, Ankara Caddesi No. 34, Tel.: 27 89 49 * Anadolu Dağıtımı: G.A.M.E.D.A * Yıllık Abonesi: Yurt İçi: 40 TL., Avrupa Uçak: 80 TL., Amerika Uçak: 170 TL., * İlan San.: 20 TL., Yayın İlanları yüzde elli indirimlidir.